

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

โดย

นางสาวลิวัลย์ สุขวัฒนะวินากุล

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551

**THE FACTOR ANALYSIS THAT AFFECTED DECISION MAKING IN PRIVATE
DORMITORY RENT OF STUDENTS IN SILPAKORN UNIVERSITY,
PETCHBURI CAMPUS**

By
Waleewan Sukwattanawinakul

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

A Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Bachelor of Arts Program in General Business Management

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

2008

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี” เสนอโดย นางสาวลิวัดย์ สุขวัฒน์ะวินากุล มีคุณค่าเพียง
พอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ
ทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี” ได้ผ่านการนำเสนอในเวทีวิชาการระดับปริญญาตรี
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2552 ณ
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยความร่วมมือกันระหว่างคณะอักษรศาสตร์
และคณะวิทยาการจัดการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ธนภรณ์ หอมสุต)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

.....
(อาจารย์ ดร.ชนินทร์รัฐ รัตนพงษ์ภิญโญ)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

โดย

นางสาวลิวัลย์ สุขวัฒนะวินากุล

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจ
ตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2551

**THE FACTOR ANALYSIS THAT AFFECTED DECISION MAKING IN PRIVATE
DORMITORY RENT OF STUDENTS IN SILPAKORN UNIVERSITY,
PETCHBURI CAMPUS**

By
Waleewan Sukwattanawinakul

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

A Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree

Bachelor of Arts Program in General Business Management

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

2008

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี” เสนอโดย นางสาวลลิต์ สุขวัฒน์ะวินากุล มีคุณค่าเพียง
พอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจ
ทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

การวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี” ได้ผ่านการนำเสนอในเวทีวิชาการระดับปริญญาตรี
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ ครั้งที่ 1 มหาวิทยาลัยศิลปากร วันที่ 16 มีนาคม พ.ศ. 2552 ณ
ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร ตลิ่งชัน กรุงเทพมหานคร โดยความร่วมมือกันระหว่างคณะอักษรศาสตร์
และคณะวิทยาการจัดการ

.....
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณนันทน์ หอมสุค)

อาจารย์ที่ปรึกษา

วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

.....
(อาจารย์ ดร.ชนินทร์รัฐ รัตนพงษ์ภิญโญ)

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
วันที่..... เดือน..... พ.ศ.....

1248114: สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ: หอพักเอกชน/นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

วลีวลัย สุวัฒน์นะวินากุล: การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี (THE FACTOR ANALYSIS THAT
AFFECTED DECISION MAKING IN PRIVATE DORMITORY RENT OF STUDENTS IN
SILPAKORN UNIVERSITY, PETCHBURI CAMPUS) อาจารย์ที่ปรึกษา: ผศ.นภนันทน์ หอมสุด.
62 หน้า

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

ประชากร ได้แก่ นักศึกษาระดับปริญญาตรีที่กำลังศึกษาอยู่ในมหาวิทยาลัยศิลปากร
วิทยาเขตเพชรบุรี

กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเรื่องนี้ คือ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี
โดยสุ่มตัวอย่างแบบชั้นภูมิและแบบตามสะดวก จำนวน 358 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ
แบบสอบถาม โดยมีการสอบถามลักษณะทางประชากรศาสตร์ของผู้ตอบแบบสอบถาม และปัจจัย
ที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ซึ่งแบ่งออกเป็น 31 ปัจจัย

เทคนิคทางสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ การหาร้อยละ การหาค่าเฉลี่ย ส่วน
เบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบโดยวิธี Mann-Whitney U Test วิธี Kruskal-Wallis และการ
วิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis)

ผลการวิจัยสรุปว่า การวิเคราะห์ปัจจัยสามารถแบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบ คือ ด้าน
บุคลากรและการบริหารหอพัก ด้านสวัสดิการภายในหอพัก ด้านบริการเสริม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกภายใน ด้านร้านค้า ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง
และด้านความอิสระ โดยอธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 62.978 การทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี
Mann-Whitney U Test และวิธี Kruskal-Wallis พบว่า ข้อมูลทั่วไปเช่น เพศ คณะ ชั้นปี รายได้เฉลี่ย
ต่อเดือน และสถานภาพ ส่งผลให้เกิดความแตกต่างต่อการให้ความสำคัญกับองค์ประกอบการ
ตัดสินใจเลือกใช้บริการหอพักเอกชน อย่างมีนัยสำคัญ

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2551

ลายมือชื่อนักศึกษา.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

1248114: MAJOR: GENERAL BUSINESS MANAGEMENT

KEY WORD: DORMITORY / STUDENTS IN SILPAKORN UNIVERSITY, PETCHBURI CAMPUS

WALEEWAN SUKWATTANAWINAKUL: THE FACTOR ANALYSIS THAT AFFECTED DECISION MAKING IN PRIVATE DORMITORY RENT OF STUDENTS IN SILPAKORN UNIVERSITY, PETCHBURI CAMPUS RESEARCH ADVISOR: ASST. PROF. NOPPANON HOMSUD, M.Sc. 62 pp.

Abstract

The objective of this research is to analyze factors that affected decision making of students in Silpakorn University, Petchburi Campus.

The population of this research is bachelor degree students in Silpakorn University, Petchburi Campus.

The sample is derived by stratified sampling and convenience sampling consisted of 358 students. The instrument is questionnaire which divided into 2 parts; socio-demographic and 31 factors that affected decision making in private dormitory rent.

The usage statistical techniques are percentage, mean, standard deviation, Mann-Whitney U Test, Kruskal-Wallis and Factor Analysis.

It concludes that 31 factors can analyze into 8 components; Personnel and Dormitory Administration, Welfare, Service, Facility, Shop, Physical Environment, Communication, Entertainment, and Freedom. It can explain variance equally 62.978. When using Mann-Whitney U Test and Kruskal-Wallis in assumption testing, it is found that gender, faculty, study year, average revenue, and affairs status affect to decision making components significantly.

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

Academic Year 2008

Student's signature.....

Research Advisor's signature.....

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี” ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยดี จากความช่วยเหลือ และความอนุเคราะห์จากบุคคลเหล่านี้

ขอขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ณนทนต์ หอมสุต อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย ที่มีความกรุณาตลอดเวลาติดตาม ให้ความช่วยเหลือ ชี้แนะ ให้คำปรึกษา ให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้ โปรแกรมสำหรับการประมวลผล พร้อมทั้งแก้ไขข้อบกพร่องตลอดระยะเวลาการทำวิจัย และให้ความอนุเคราะห์ในด้านต่างๆ ในงานวิจัยนี้อย่างดียิ่ง ทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ด้วยดี

นอกจากนี้ผู้วิจัยใคร่ขอขอบคุณมิตรสหายทุกๆท่าน ที่ให้กำลังใจและข้อเสนอแนะ ตลอดมา และท้ายที่สุดผู้วิจัยขอขอบพระคุณสมาชิกในครอบครัว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง บิดาและ มารดาของผู้วิจัยที่ได้ให้ความสนับสนุนไม่ว่าจะเป็นทั้งกำลังกาย กำลังใจ กำลังสติปัญญา และการสนับสนุนในด้านทุนทรัพย์และความปรารถนาดีอยู่เสมอมา จนทำให้ผู้วิจัยสามารถสร้างงานชิ้นนี้ได้สำเร็จ

ผู้วิจัยหวังเป็นอย่างยิ่งว่างานวิจัยฉบับนี้จะสามารถเป็นประโยชน์แก่ผู้ที่สนใจเป็นอย่างมาก หากงานวิจัยนี้มีส่วนที่ก่อให้เกิดประโยชน์และผลดี ผู้วิจัยขอยกความดีเหล่านั้นให้แก่บรรดา บุคคลข้างต้น และหากมีข้อผิดพลาดประการใด ผู้วิจัยยินดีน้อมรับ และขออภัยมา ณ ที่นี้

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญตาราง.....	ณ
บทที่	
1 บทนำ.....	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
สมมติฐานการวิจัย.....	3
ขอบเขตการศึกษา.....	3
กรอบงานวิจัย.....	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	5
แนวคิดการจัดการหอพักนิสิตนักศึกษา.....	6
ประเภทของหอพักนิสิตนักศึกษา.....	7
สาระสำคัญของพระราชบัญญัติของหอพัก พ 2507.....	9
แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ.....	17
ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ.....	18
ทฤษฎีเพื่อการพัฒนาการศึกษา.....	20
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	21
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	23
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง.....	23
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย.....	24
วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	25
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	25

	หน้า
บทที่	
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล.....	27
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	27
การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน.....	31
การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ.....	
หอพักเอกชน.....	34
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	55
ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม.....	55
องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชนของนักศึกษา	
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี.....	56
การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการ	
เลือกใช้บริการหอพักเอกชน.....	58
ปัญหาที่พบในการวิจัย.....	59
ข้อเสนอแนะ.....	60
บรรณานุกรม.....	61
ประวัติผู้วิจัย.....	62

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	27
2	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ	28
3	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น.....	28
4	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน.....	28
5	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง.....	29
6	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยผู้ปกครอง.....	29
7	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบัน	30
8	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ.....	30
9	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน.....	30
10	แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 1 “ด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก”.....	31
11	แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 2 “ด้านสวัสดิการภายในหอพัก”.....	32
12	แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 3 “ด้านบริการเสริม”.....	32
13	แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 4 “ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก”.....	32
14	แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 5 “ด้านร้านค้า”.....	33
15	แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 6 “ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ”.....	33
16	แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 7 “ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง”.....	34
17	แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 8 “ความอิสระ”.....	34
18	แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับองค์ประกอบ.....	35
19	แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างคณะกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis.....	36
20	แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับชั้นกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Kruskal - Wallis.....	37

ตารางที่		หน้า
21	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ บริการเสริมด้วยวิธี Mann-Whitney.....	37
22	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ การติดต่อสื่อสารและความบันเทิง ด้วยวิธี Mann-Whitney.....	37
23	แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับองค์ประกอบปัจจัย ด้วยวิธี Kruskal-Wallis.....	39
24	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ สิ่งอำนวยความสะดวกภายในด้วยวิธี Mann-Whitney.....	40
25	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ความอิสระด้วยวิธี Mann-Whitney.....	40
26	แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพผู้ปกครองกับองค์ประกอบปัจจัย ด้วยวิธี Kruskal-Wallis.....	42
27	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ บริการเสริม ด้วยวิธี Mann-Whitney....	43
28	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ สิ่งอำนวยความสะดวกด้วยวิธี Mann-Whitney.....	43
29	แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้ผู้ปกครองกับองค์ประกอบปัจจัย ด้วยวิธี Kruskal-Wallis.....	45
30	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านบุคลากรและการบริหารห้องพัก ด้วยวิธี Mann-Whitney.....	46
31	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสวัสดิการภายในห้องพัก ด้วยวิธี Mann-Whitney.....	46
32	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ บริการเสริมด้วยวิธี Mann-Whitney.....	47
33	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ สิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ด้วยวิธี Mann-Whitney.....	47
34	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ การติดต่อสื่อสารและความบันเทิง ด้วยวิธี Mann-Whitney.....	48
35	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ความอิสระ ด้วยวิธี Mann-Whitney.....	48
36	แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างคะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบันกับ องค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis.....	50
37	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านบุคลากรและการบริหารห้องพัก ด้วยวิธี Mann-Whitney.....	50

ตารางที่		หน้า
38	แสดงการทดสอบรายคู่ของ การติดต่อสื่อสารและความบันเทิงด้วยวิธี Mann-Whitney.....	50
39	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ความอิสระ ด้วยวิธี Mann-Whitney....	51
40	แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis.....	52
41	แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างยานพาหนะที่ใช้ไปเรียนกับองค์ประกอบ ปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis.....	53
42	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ สิ่งอำนวยความสะดวกภายในด้วยวิธี ด้วยวิธี Mann-Whitney.....	53
43	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้วยวิธี Mann-Whitney.....	53
44	แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ความอิสระ ด้วยวิธี Mann-Whitney....	54

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

หอพัก หมายถึง สถานที่ให้เช่าพักเชิงพาณิชย์ที่มีนักศึกษาอายุไม่เกิน 25 ปี และศึกษาไม่เกินระดับปริญญาตรีเข้าพักตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป มีการเรียกเก็บค่าตอบแทนการพักจากผู้พัก และไม่ใช่ออพักที่ดำเนินการโดยสถานศึกษา ดังนั้น สถานที่ให้เช่าพักทุกแห่ง ไม่ว่าจะเรียกว่า “หอพัก แมนชั่น อพาร์ทเมนต์ คอนโด หรืออื่นๆ” หากรับนักเรียนนักศึกษาเข้าพักเกิน 5 คนและเข้าลักษณะตามที่กล่าวข้างต้น ถือว่าเข้าข่ายหอพักตามกฎหมายทั้งสิ้น (พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507)

หอพักสำหรับนิสิตนักศึกษาระดับอุดมศึกษา มีการริเริ่มจัดหอพักครั้งแรก สำหรับนักเรียนพยาบาลศิริราชในปี พ.ศ. 2451 ซึ่งปัจจุบันคือคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล และในปี พ.ศ. 2465 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัยได้จัดตั้งหอพักเพื่อใช้เป็นที่พักอาศัยของนิสิตนักศึกษาชาย เรียกว่า หอวัง (สำเนา วัชรศิลป์ 2525)

ที่พักอาศัยเป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานที่สำคัญปัจจัยหนึ่งในสี่ปัจจัยที่จำเป็นของมนุษย์ ลักษณะของที่พักอาศัยนั้น ถือว่าสำคัญสูงสุด เพราะสามารถบ่งชี้ถึงคุณภาพชีวิตและอาจจะมีอิทธิพลต่อผู้พักอาศัยในพื้นที่นั้น ๆ ทั้งนี้ลักษณะของที่พักอาศัยยังมีส่วนบ่งชี้ถึงสภาพเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ความเหมาะสม สะดวกสบายและปลอดภัย สิ่งเหล่านี้เป็นปัจจัยที่สำคัญของการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์ด้วยกัน ความเป็นอยู่ขั้นพื้นฐานดังกล่าวจะมีอิทธิพลอย่างยิ่ง ถ้าพื้นที่นั้นมีการให้เช่าพักอาศัยในลักษณะของบ้านเช่า ห้องเช่า หรือหอพัก โดยเฉพาะประชากรกลุ่มนักเรียนนักศึกษาที่ห่างจากการดูแลของบิดา มารดา หรือผู้ปกครองซึ่งต้องแสวงหาที่พักอาศัยดังกล่าว เพื่อใช้เป็นสถานที่เสมือนหนึ่งเป็นบ้านของตนเอง ให้เกิดความสมบูรณ์ของคุณภาพชีวิตที่ส่งผลต่อการเรียนของกลุ่มนักเรียนนักศึกษาให้สัมฤทธิ์ผล ตามความตั้งใจของตนเองและผู้ปกครอง

มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี เป็นสถาบันการศึกษาแห่งหนึ่งที่มีนักศึกษาจากต่างจังหวัดที่อยู่ห่างไกลจากสถาบันเป็นจำนวนมากเข้ามาศึกษา ในอนาคตสถาบันอาจจะไม่มีหอพักพอเพียงที่จะรองรับกลุ่มนักศึกษาดังกล่าวทุกคน เพราะจำนวนนักศึกษาเข้าใหม่มีอัตราการเพิ่มขึ้นทุกปี

ในปัจจุบันนักศึกษามีความต้องการที่จะเข้าศึกษาต่อระดับปริญญาในต่างจังหวัดนั้น มีจำนวนมากขึ้นเรื่อยๆ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรีก็เป็นเป้าหมายหนึ่ง ทำให้นักศึกษาดังกล่าวเลือกที่จะอาศัยหอพักมากกว่าการเดินทางไปกลับบ้านของตนเอง เพราะที่ตั้งของมหาวิทยาลัยห่างไกลจากตัวเมือง จึงเป็นโอกาสสำคัญสำหรับผู้ประกอบการที่จะประกอบธุรกิจหอพักเอกชนบริเวณรอบมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี ทำให้มีการแข่งขันกับธุรกิจหอพักเอกชนที่มีอยู่ก่อน นักศึกษามีทางเลือกที่หลากหลาย ในการเข้าพักหอพักใดหอพักหนึ่งซึ่งขึ้นอยู่กับความพึงพอใจของตัวนักศึกษา บรรดาธุรกิจหอพักแต่ละแห่งจึงต้องมีกลยุทธ์ที่แตกต่างกันคอยดึงดูดให้นักศึกษาเข้ามาพัก จึงจำเป็นที่ผู้ดำเนินธุรกิจหอพักต้องทำการสำรวจความต้องการของนักศึกษา ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพัก ที่จะทำให้เข้าพักในหอพักว่ามีอะไรบ้าง เช่น สิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ระบบรักษาความปลอดภัย บริการเสริมต่างๆ เป็นต้น สิ่งเหล่านี้ล้วนเป็นหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการตัดสินใจที่จะเลือกเข้าพักในหอพักใดหอพักหนึ่ง และเพื่อนำมาปรับปรุงสภาพหอพักให้ตอบสนองอย่างตรงตามความต้องการของนักศึกษา ซึ่งจะถือได้ว่าเป็นการได้เปรียบทางด้านคู่แข่งอีกทางหนึ่ง

ธุรกิจหอพักเอกชนโดยรวมแล้วมีระบบการบริการที่คล้ายๆกัน แต่เนื่องจากในปัจจุบันมีการแข่งขันกันสูง หอพักแต่ละหอพักจึงต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง หรือพัฒนาให้เหมาะกับยุคสมัย เพื่อรองรับนักศึกษาที่ต้องการเลือกหอพักที่ดีที่สุดและเหมาะสมกับตนเอง เนื่องจากเหตุผลหลายประการ เช่น ความต้องการความสะดวกสบาย ความต้องการความอิสระ หรือไม่ชอบกฎระเบียบของหอพักของมหาวิทยาลัย เป็นต้น

ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น งานวิจัยเรื่อง “การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี” จึงเกิดขึ้น เพื่อเป็นการสร้างแนวทางในการตัดสินใจประกอบธุรกิจหอพัก และเสริมสร้างความครบครันของหอพักให้ตอบสนองความต้องการของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี อย่างสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อวิเคราะห์หาค่าประกอบรูปแบบพฤติกรรมที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการหอพักเอกชนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี
2. เพื่อศึกษาปัจจัยข้อมูลทั่วไปที่มีผลต่อองค์ประกอบรูปแบบพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการหอพักเอกชนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

สมมติฐานการวิจัย

ข้อมูลทั่วไปที่มีผลต่อองค์ประกอบรูปแบบพฤติกรรมการตัดสินใจเลือกใช้บริการ
หอพักเอกชนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

ขอบเขตการศึกษา

1. การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเฉพาะกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขต
เพชรบุรี
2. ผู้วิจัยใช้เวลาในการเก็บข้อมูลเป็นเวลา 3 สัปดาห์ ตั้งแต่วันที่ 10 - 30 พฤศจิกายน
พ.ศ. 2551

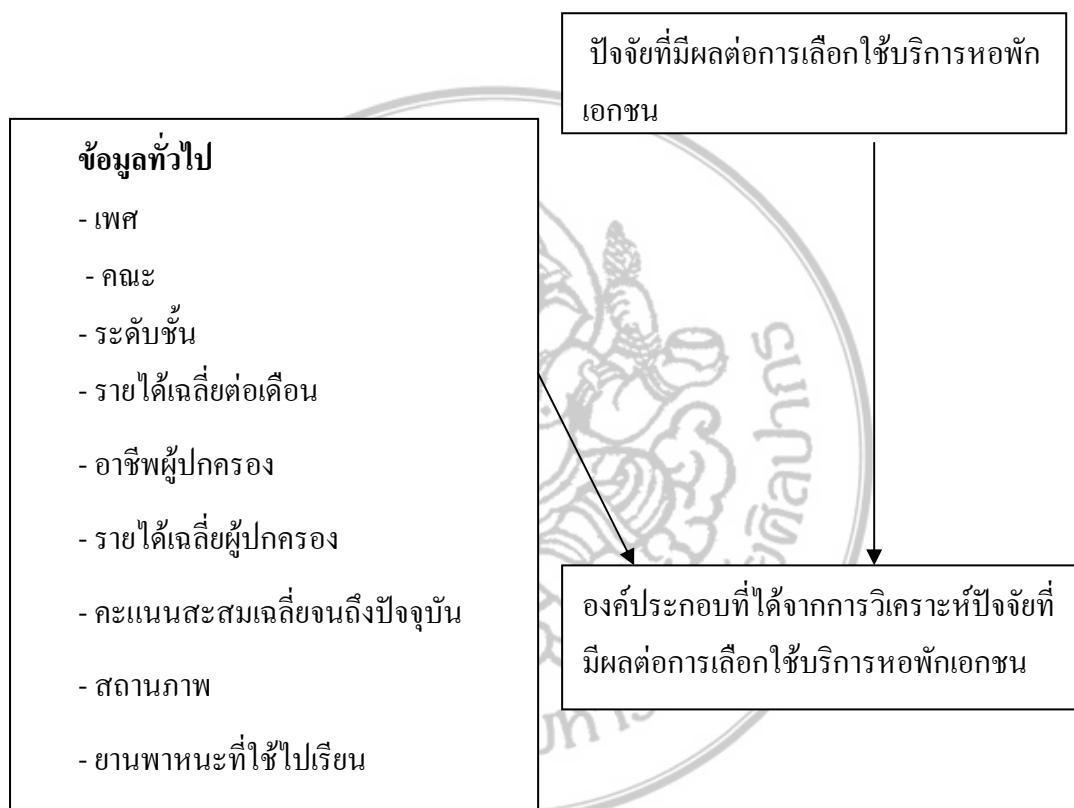

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ตัวแปรต้น

ตัวแปรตาม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

1. ทำให้ทราบถึงความต้องการของนักศึกษาที่มีต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
2. ข้อมูลที่ได้จากการทำวิจัยนี้ไปเป็นแหล่งข้อมูลและประยุกต์ใช้ ซึ่งสามารถนำไปวางแผนการส่งเสริมการขาย การวางแผนทางการตลาดให้มีศักยภาพ ตรงกับความต้องการและสามารถตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้มากยิ่งขึ้น
3. ผลจากการศึกษานี้สามารถใช้เป็นข้อเสนอแนะให้กับผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับธุรกิจหอพักไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการวางแผนและดำเนินกิจกรรมทางการตลาดของหอพักเอกชน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี ผู้ศึกษาได้ศึกษาค้นคว้าเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถแยกเป็นประเด็นได้ 7 ส่วน ดังนี้

แนวคิดการจัดการหอพักนิสิตนักศึกษา

ประเภทของหอพักนิสิตนักศึกษา

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติของหอพัก พ.ศ. 2507

แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ

ทฤษฎีเพื่อการพัฒนาการศึกษา

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหอพักนิสิตนักศึกษา

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

แนวคิดการจัดการหอพักนิสิตนักศึกษา

การจัดหอพักนิสิตนักศึกษามีแนวคิดที่สำคัญที่เป็นต้นเหตุแห่งการออกแบบ โปรแกรมการจัดการหอพักนิสิตนักศึกษาคือ แนวคิดของ Grimm (1993)

ก. แนวคิดการจัดการที่พักให้เป็น “ที่พักเพื่อสาระชีวิต” (Thematic Housing) การจัดที่พักลักษณะนี้มีความมุ่งหมายสำคัญที่จะจัดบุคคลที่มีคุณลักษณะความสามารถเท่าๆกัน มาพักอาศัยอยู่ร่วมกัน เช่น นิสิตนักศึกษาที่มีความสนใจร่วมกัน นักเรียนทุน เป็นต้น ทั้งนี้เพื่อมุ่งสร้างบรรยากาศที่จะเอื้ออำนวยต่อการพัฒนาทำให้เกิดความใกล้ชิดกับผู้ที่มีความสำเร็จสูงด้วยตนเอง แต่ลักษณะของการจัดที่พักลักษณะนี้ได้มีข้อถกเถียงถึงประเด็นที่ว่า การจัดที่พักระบบเน้นความเป็นเอกพันธ์ของกลุ่ม (Homogeneous) กับการจัดที่พักระบบเน้นความหลากหลายของกลุ่ม (Heterogeneous Group) ว่าจะมีส่วนส่งผลต่อตัวนิสิตนักศึกษาได้หลากหลายแง่มุม

ข. แนวคิดการจัดการที่พักให้เป็น “ที่พักเพื่อการศึกษาาร่วมกัน” (Coeducational Housing) การจัดที่พักลักษณะนี้เกิดจากการเรียกร้องให้จัดที่พักระบบ “ธรรมชาติ” ในการที่จะช่วยกันนักศึกษาไม่แยกด้วยเพศ จึงมีหลายมหาวิทยาลัยทดลองจัดที่พักในลักษณะที่มีอาคารที่พักชาย-หญิงเชื่อมต่อถึงกัน มีบางส่วนที่ใช้สิ่งอำนวยความสะดวกร่วมกัน เช่น ห้องอาหาร ส่วนการบริการ เป็นต้น

ค. แนวคิดการจัดการที่พักเป็น “ศูนย์ศึกษาและอาศัย” (Living Learning Centers) การจัดที่พักลักษณะนี้ริเริ่มที่มหาวิทยาลัยมิชิแกน ประมาณปี ค.ศ. 1960 โดยมีความมุ่งหมายที่จะจัดที่พักเพื่อให้โอกาสนิสิตนักศึกษาได้ใช้ความพยายามศึกษาเล่าเรียนได้อย่างเต็มกำลังความสามารถ โดยปราศจากอุปสรรคขวางกั้นใดๆ แนวคิดการจัดการที่พักระบบศูนย์ศึกษาและอาศัยเป็นแนวคิดที่สนับสนุนประสบการณ์การเรียนรู้ตลอดชีวิต เรียนรู้ตามอัธยาศัย

ส่วนประกอบสำคัญของการจัดที่พักแบบนี้คือ

1. มีโปรแกรมเพื่อพัฒนานิสิตนักศึกษาตามความต้องการของนิสิตนักศึกษา
2. มีเจ้าหน้าที่ที่มีความรู้และประสบการณ์คอยจัดการ โปรแกรม
3. สิ่งอำนวยความสะดวกทุกประการถูกออกแบบมาเพื่อสนองตอบต่อกลุ่มผู้พักอาศัยเป็นสำคัญ

ง. แนวคิดการจัดการที่พักเป็น “ที่พักระหว่างความร่วมมือร่วมใจ” (Co-Op Housing) การจัดที่พักลักษณะนี้เป็นการจัดที่พักระหว่างมหาวิทยาลัย แต่นิสิตนักศึกษาที่พักอาศัยจะต้องร่วมมือร่วมใจประสานสามัคคีจัดการบริหารงานกันเองภายใน การจัดที่พักลักษณะนี้เป็นที่ดึงดูดใจมากสำหรับนิสิตนักศึกษาที่มีรายได้น้อย ซึ่งพวกเขาจะต้องช่วยกันทำงาน นับตั้งแต่การทำความสะอาด การ

ดูแลทั่วไป ปัจจัยสำคัญของการจัดที่พักลักษณะนี้ขึ้นอยู่กับผู้นำเป็นสำคัญ ส่งผลให้เกิดความไม่แน่นอนในการจัดการ การจัดที่พักลักษณะเช่นนี้มีการจัดที่มหาวิทยาลัย ฟลอริดา (University of Florida) แต่ต่อมาก็ต้องเปิดห้องพักที่ให้นักศึกษาดูแลกันเองลง เพราะไม่มีนักศึกษาเข้ามาร่วม

จ. แนวคิดการจัดที่พักเป็นแบบ “ระบบชุมชนย่อย” (House System) การจัดที่พักลักษณะนี้เป็นการจัดที่พักเน้นการสร้างชุมชนหรือกลุ่มย่อยๆ ภายในอาคารที่พักที่มีอยู่แล้ว โดยอาจจะแบ่งเป็นหน่วยย่อยประมาณกลุ่มละ 40-80 คน แล้วตั้งชื่อกลุ่ม การจัดกลุ่มลักษณะเช่นนี้จะช่วยทำให้เกิดความสัมพันธ์ภายในกลุ่มได้ง่ายขึ้น และกลุ่มนี้สามารถเปลี่ยนและสร้างขึ้นใหม่ได้ทุกภาคเรียน มีการทดสอบจัดที่พักลักษณะเช่นนี้ที่มหาวิทยาลัยแห่งรัฐไอโอวา (Iowa State University) เมื่อประมาณปี ค.ศ. 1949 และมีการจัดเช่นเดียวกันที่มหาวิทยาลัยสแตนฟอร์ด (Stanford University)

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2525) กล่าวว่า การจัดห้องพักในสถาบันการศึกษาสามารถจัดเป็นศูนย์กลางสำหรับพัฒนานิสิตทั้งทางด้านบุคลิกภาพ ทักษะ และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ตลอดจนด้านวิชาการพัฒนานั้นจะอยู่ในรูปของกิจกรรมต่างๆ ทางวิชาการ กีฬา สันทนาการบำเพ็ญประโยชน์ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และการมีระเบียบวินัย โดยสโตนเนอร์และโยกิ ได้จำแนกคุณลักษณะของนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่ควรส่งเสริมให้มากขึ้น คือ ความมีวินัยในตนเอง สัมฤทธิ์ผลทางการเรียน ความรู้สึกรับผิดชอบ ความเอื้อเฟื้อ เสียสละ ความเป็นผู้นำ และสุขภาพพลานามัยที่ดี นอกจากนี้ ซอลเตอร์ มีความเห็นว่า การจัดห้องพักในสถาบันศึกษานั้น ถ้าจัดเป็นระบบและมีโครงสร้างแล้วจะเป็นเครื่องมือที่สำคัญของการศึกษาที่จะช่วยพัฒนาบุคคลให้เป็นศิษย์ (Educated Man)

ประเภทของห้องพักนิสิตนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ห้องพักนักศึกษาในต่างประเทศ โดยเฉพาะในประเทศสหรัฐอเมริกา มีห้องพักหลายประการแต่ละประเภทก็มีรูปแบบในการบริหารงานและความเป็นอยู่ของนักศึกษาผู้พักอาศัยแตกต่างกัน ประเภทของห้องพักนักศึกษาที่เป็นแบบอย่างของห้องพักนักศึกษาในประเทศต่างๆมีดังต่อไปนี้

1. ดอร์มิตอรี (Dormitory) เป็นหอพักรุ่นแรกที่มีการสร้างหอพักทั้งในประเทศสหรัฐอเมริกาและในประเทศไทย หอพักประเภทนี้เป็นหอพักที่มีขนาดเล็ก สถาบันอุดมศึกษาได้

จัดสร้างขึ้น โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อให้บริการนักศึกษาในด้านที่พัก อาหาร และการอบรมระเบียบวินัยนักศึกษา

2. เรสซิเดนซ์เชียลฮอลล์ (Residential Hall) เป็นหอพักนิตินักศึกษาขนาดใหญ่ สามารถรับนักศึกษาเข้าพักอาศัยได้มากกว่า 1,000 คน หอพักประเภทนี้มีบุคลากรซึ่งรับผิดชอบดำเนินงานหอพักสองฝ่าย คือ ฝ่ายจัดการด้านที่พักและอาหาร และฝ่ายที่ปรึกษา ซึ่งมีหน้าที่ดูแลให้ความช่วยเหลือ และให้คำแนะนำแก่นักศึกษา จึงทำให้การพัฒนานักศึกษาในหอพักได้ผลดี

3. แฟรเทอริตี้ (Fraternity) เป็นหอพักนักศึกษาชายซึ่งได้เริ่มก่อตั้งขึ้นเป็นครั้งแรก ในปี ค.ศ. 1776 ซึ่งเป็นปีที่ประเทศสหรัฐอเมริกา ประกาศอิสรภาพในวันที่ 4 กรกฎาคม ต่อมาในวันที่ 5 ธันวาคม ผู้ปกครองของนักศึกษาคนหนึ่ง ซึ่งเป็นผู้ที่มีฐานะดี ได้รวบรวมเงินจัดตั้งหอพักนักศึกษา ขึ้นหลังหนึ่งที่วิทยาลัยวิลเลียมและแมรี (William and Mary College)

4. เซอริตี้ (Sorority) เป็นหอพักที่มีลักษณะการก่อตั้งและมีวัตถุประสงค์เช่นเดียวกับหอพักประเภทแฟรเทอริตี้ แต่เป็นหอพักสำหรับนักศึกษาหญิง ซึ่งตั้งขึ้นแห่งแรกที่มหาวิทยาลัยเวอร์มอนท์ (The University of Vermont) ในปี ค.ศ. 1875 โดยตั้งชื่อสมาคมว่า สมาคมพาย เบตา แคลปปา (Phi Beta Kappa) เช่นเดียวกับสมาคมแรกของหอพักนักศึกษาชาย

5. หอพักประเภทช่วยเหลือกันเอง (Cooperative) เป็นหอพักประเภทประหยัดที่นักศึกษาต้องช่วยกันดำเนินกิจการของหอพักเองทั้งหมด นักศึกษาจึงมีความใกล้ชิดสนิทสนมกันมาก นักศึกษาที่พักอาศัยในหอพักประเภทนี้ส่วนใหญ่เป็นนักศึกษาที่มาจากครอบครัวที่ยากจนหรือนักศึกษาที่ต้องทำงานช่วยเหลือตนเอง

6. หอพักสหศึกษา (Coeducational Housing) เป็นหอพักที่นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พักอาศัยอยู่ในหอเดียวกัน ซึ่งมี 3 รูปแบบคือ

ก. เป็นหอพักขนาดใหญ่ที่มีสองอาคาร โดยมีห้องอาหารอยู่ระหว่างกลาง นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พักอาศัยอยู่ในแต่ละอาคาร แต่ใช้ห้องอาหารร่วมกัน

ข. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พักอยู่ในอาคารเดียวกัน แต่อยู่คนละชั้นของอาคาร โดยใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกในหอพักร่วมกัน

ค. นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง พักอยู่ในชั้นเดียวกัน แต่พักอยู่คนละห้อง และใช้ห้องอาหารและสิ่งอำนวยความสะดวกอื่นๆร่วมกัน

7. ศูนย์ศึกษาและอาศัย (Living Learning Center) เป็นหอพักประเภทที่เน้นการส่งเสริมการศึกษา ตัวอาคารมีขนาดใหญ่ซึ่งแยกออกเป็นสองส่วนสำหรับเป็นที่พักของนักศึกษาชายส่วนหนึ่งและนักศึกษาหญิงอีกส่วนหนึ่ง โดยมีห้องอาหารอยู่ระหว่างกลาง ภายในอาคารมีชั้นเรียนหลายชั้น มีห้องปฏิบัติการ และห้องทำงานของอาจารย์มหาวิทยาลัยแห่งรัฐมิชิแกน (Michigan State

University) ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นสถาบันอุดมศึกษาแห่งแรกที่ได้นำเอาแนวคิดเรื่องศูนย์ศึกษา และอาศัยมาใช้ มหาวิทยาลัยแห่งรัฐมิชิแกนตั้งอยู่ภาคเหนือของประเทศสหรัฐอเมริกา ในฤดูหนาว มีหิมะมากและอากาศหนาวเย็นมาก แนวความคิดที่จัดที่พักอาศัยและชั้นเรียนอยู่ภายในอาคารเดียวกัน ก็เพื่อช่วยให้นักศึกษาในศูนย์ที่พักและอาศัย ซึ่งมีจำนวนมากได้เข้าชั้นเรียนด้วยความ สะดวกสบาย นอกจากเรื่องการศึกษาแล้ว หอพักประเภทนี้ยังจัดโปรแกรมเพื่อพัฒนานักศึกษาใน รูปแบบต่างๆอีกมากมาย

8. หอพักสำหรับผู้เรียนประจำ (Residential College) เป็นหอพักที่ได้รับแนวความคิดที่ เกี่ยวกับมหาวิทยาลัย ที่ได้ผู้เรียนอยู่ประจำจากประเทศอังกฤษ เป็นหอพักที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งอาจเป็น อาคารสองถึงสี่หลังติดกัน ภายในอาคารมีที่ทำการของคณะวิชา ชั้นเรียน ห้องทำงานของอาจารย์ ห้องสมุด ที่พักอาศัยของอาจารย์ และของนักศึกษา หอพักประเภทนี้มุ่งให้การศึกษอบรรณแก่นักศึกษา ทั้งทางด้านการศึกษาวิชาชีพ ทักษะในสังคมและจรรยาบรรณแห่งวิชาชีพ

9. ห้องเช่าในวิทยาเขต (University Apartments) เป็นอาคารที่มีลักษณะเป็นห้องแถว สองชั้น สร้างขึ้นในบริเวณวิทยาเขตเพื่อให้นักศึกษาที่มีครอบครัว เช่าพักอาศัย และได้ศึกษาเล่าเรียน อย่างสะดวกสบาย โดยมหาวิทยาลัยคิดเช่าห้องพักถูกกว่าห้องพักของเอกชน

10. หอพักภายนอกวิทยาเขต (Off Campus Housing) อาจเป็นหอพักหรือบ้านเช่าของ เอกชน ซึ่งตั้งอยู่นอกวิทยาเขต สถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่ได้รวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับหอพัก เอกชนที่อยู่ใกล้เคียง ไว้บริการแก่นักศึกษา (สำเนาวี. ขจรศิลป์ 2525)

วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530) ได้แบ่งประเภทของหอพักนิสิตนักศึกษาเป็น ประเภทใหญ่ๆ ได้สองประเภท คือ หอพักที่มหาวิทยาลัยจัดดำเนินการเอง และหอพักเอกชน

สาระสำคัญของพระราชบัญญัติของหอพัก พ.ศ.2507

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

หลักเกณฑ์การส่งเสริมและควบคุมหอพักตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507

ตามที่ทางราชการได้ตราพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ออกใช้บังคับเพื่อควบคุมการ จัดตั้งและดำเนินงานหอพักต่าง ๆ นั้น เนื่องมาจากปรากฏว่า เมื่อก่อนที่จะมีกฎหมายดังกล่าวได้มี ประชาชนจัดตั้งหอพักขึ้นเพื่อรับนักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่เดินทางจาก จังหวัดต่าง ๆ เข้ามาศึกษา เล่าเรียน ณ สถานศึกษาต่าง ๆ ในกรุงเทพมหานครเป็นจำนวนมาก ทั้งนี้เพราะในสมัยนั้น สถานศึกษาชั้นสูง ส่วนมากรวมทั้งวิทยาลัยทุกแห่งต่างก็ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานคร ดังนั้นบิดา มารดาผู้ปกครองที่ปรารถนาจะส่งเสริมให้บุตรหลานของตน ได้รับการศึกษาชั้นสูงต่อไป จึงต้องส่ง

บุตรหลานไปเข้าศึกษาในกรุงเทพฯ แทบทั้งสิ้น หากบิดามารดา ผู้ปกครองไม่มีญาติพี่น้อง เพื่อนฝูง ในกรุงเทพฯ พี่พองจะอาศัยเป็นที่พักของบุตรหลาน ระหว่างการศึกษาได้ก็จำเป็นต้องส่งบุตรหลาน ให้พำนักอยู่ในหอพักต่าง ๆ ตลอดระยะเวลาที่ศึกษา ในสมัยนั้นไม่มีกฎหมายใดควบคุมการจัดตั้งและดำเนินงานหอพักเลย จึงปรากฏว่ามีหอพักบางแห่ง ดำเนินงานไม่เหมาะสมและอาจก่อให้เกิดความไม่สงบเรียบร้อยและผิดศีลธรรมอันดีของประชาชน ซึ่งจะเป็นผลเสียหายแก่อนาคต ของเยาวชนเป็นจำนวนมากและอาจเป็นภัยต่อประเทศชาติด้วย โดยมีหอพักบางแห่งมุ่งดำเนินการเพื่อผลประโยชน์ทางการค้า มากกว่าเพื่อสวัสดิภาพของเยาวชน บางแห่งกลายเป็นที่ซ่องสุมของพวกโจรผู้ร้าย บางแห่งเป็นบ่อนการพนันก็มี เหล่านี้เป็นต้น ผู้เป็นบิดามารดาผู้ปกครองที่ได้ส่งบุตรหลานเข้ามาพักอยู่ตามหอพักต่าง ๆ ระหว่างการศึกษาเล่าเรียนต่างก็ต้องวิตกกังวล ด้วยความห่วงใยของทางราชการและเพื่อกำหนดแนวควบคุมการดำเนินงานของหอพักต่าง ๆ ให้เป็นไปอย่างเหมาะสม รัฐบาล จึงได้ตราพระราชบัญญัติหอพักออกใช้บังคับตั้งแต่วันที่ 1 เมษายน พ.ศ.2507 เป็นต้นมา โดยในชั้นต้นได้กำหนดให้ใช้บังคับเฉพาะ ในเขตจังหวัดกรุงเทพมหานครก่อน เพราะในเวลานั้น ยังมีหอพักในเขตจังหวัดอื่น ๆ น้อย และไม่มีปัญหาแต่อย่างใด ต่อมา การศึกษา ในประเทศไทยได้มีความเจริญก้าวหน้ายิ่งขึ้น และได้ขยายตัวออกไปสู่ส่วนภูมิภาคอย่างกว้างขวาง มหาวิทยาลัยและสถานศึกษาชั้นสูง ได้รับการจัดตั้งขึ้นในหลายจังหวัดทุกภาคของประเทศ ดังนั้นจึงมีเยาวชนจากท้องที่ต่าง ๆ ไปเข้ารับการศึกษาเล่าเรียนกันมา สำหรับผู้ที่อยู่ห่างไกลก็ต้องไปอาศัยอยู่ตามหอพักที่ตั้งอยู่ใกล้สถานศึกษา จึงเป็นผลให้ผู้คิดจัดตั้งหอพักขึ้นในท้องที่หลายจังหวัด และหอพักบางแห่งก็เริ่มก่อให้เกิดปัญหาที่ไม่พึงประสงค์ขึ้น นักเรียน นิสิต นักศึกษา ที่ต้องอาศัยหอพักเป็นที่พำนัก ขาดผู้คุ้มครอง สวัสดิภาพ หอพักหลายแห่งจัดให้ผู้พักทั้งชายและหญิงอยู่รวมกัน นอกจากนี้ยังเคยมีปรากฏเหตุการณ์ที่ไม่เรียบร้อยขึ้นเป็นครั้งคราว

บางจังหวัดจึงได้ขอร้องมาให้กรมประชาสงเคราะห์พิจารณาประกาศให้กฎหมายดำเนินการควบคุมต่อไป เพื่อประโยชน์ในการนี้ กรมประชาสงเคราะห์จึงได้ดำเนินการสำรวจหอพักในเขตจังหวัดต่าง ๆ ที่มีสถานศึกษาชั้นสูง รวมทั้งวิทยาลัยครู และ โรงเรียนต่าง ๆ ตั้งอยู่ก่อน ก็ปรากฏว่าเวลานี้มีหลายจังหวัดที่มีหอพักรับนักเรียน นักศึกษาเข้าพักอยู่เป็นจำนวนมากหากละเลยต่อไป อาจจะทำให้เกิด ความยุ่งยากเดือดร้อนในภายหลัง ดังนั้น กรมประชาสงเคราะห์ กระทรวงมหาดไทย จึงได้เสนอกฎกระทรวงเพื่อประกาศใช้ พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ในเขตจังหวัดรวม 10 จังหวัด คือ จ.เชียงใหม่ จ.นครราชสีมา จ.นครศรีธรรมราช จ.พระนครศรีอยุธยา จ.พิษณุโลก จ.มหาสารคาม จ.สกลนคร จ.สงขลา จ.อุดรธานี และ จ.อุบลราชธานี ซึ่งปรากฏจากผลการสำรวจว่ามีนักเรียนนักศึกษา พักอยู่ตามหอพักต่าง ๆ เป็นจำนวนมาก คณะปฏิวัติได้พิจารณาเห็นชอบ และมีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ 293 ให้ประกาศ ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ใน

เขตท้องที่จังหวัดต่าง ๆ ทั้ง 10 จังหวัดดังกล่าวแล้วตั้งแต่วันที่ 27 พฤศจิกายน พ.ศ.2515 ต่อมากรมประชาสัมพันธ์ได้ทำการสำรวจหอพักในจังหวัดต่าง ๆ อีกรวม 4 ครั้ง ปรากฏว่ามีหอพักตั้งขึ้นเป็นจำนวนมากพอสมควร ในจังหวัดเหล่านั้น จึงได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.5207 บังคับในท้องที่จังหวัดต่าง ๆ อีกรวม 5 ครั้ง คือ

ครั้งที่ 1 ได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 บังคับในท้องที่รวม 12 จังหวัด เมื่อวันที่ 17 ธันวาคม 2517 คือ จ.จันทบุรี จ.ฉะเชิงเทรา จ.นครปฐม จ.นครสวรรค์ จ.บุรีรัมย์ จ.เพชรบุรี จ.ภูเก็ต จ.ยะลา จ.ราชบุรี จ.ลพบุรี และ จ.อุตรดิตถ์

ครั้งที่ 2 ได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 บังคับในท้องที่รวม 11 จังหวัด เมื่อวันที่ 13 กุมภาพันธ์ 2521 คือ จ.กาญจนบุรี จ.ขอนแก่น จ.ชลบุรี จ.ตรัง จ.ตาก จ.นนทบุรี จ.แม่ฮ่องสอน จ.ระยอง จ.ลำพูน จ.สิงห์บุรี และ จ.สุราษฎร์ธานี

ครั้งที่ 3 ได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 บังคับในท้องที่รวม 15 จังหวัด เมื่อวันที่ 16 กรกฎาคม 2523 คือ จ.ชุมพร จ.เชียงราย จ.นครพนม จ.ปราจีนบุรี จ.ปัตตานี จ.พิจิตร จ.พัทลุง จ.แพร่ จ.ยโสธร จ.ร้อยเอ็ด จ.เลย จ.ศรีสะเกษ จ.สมุทรปราการ จ.สุพรรณบุรี และ จ.สุรินทร์

ครั้งที่ 4 ได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 บังคับในท้องที่รวม 12 จังหวัด เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2526 คือ จ.กระบี่ จ.กาฬสินธุ์ จ.กำแพงเพชร จ.ชัยภูมิ จ.นครนายก จ.นครราชสีมา จ.พะเยา จ.เพชรบูรณ์ จ.สตูล จ.สุโขทัย จ.หนองคาย และ จ.อ่างทอง

ครั้งที่ 5 ได้ตราพระราชกฤษฎีกาให้ใช้พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 บังคับในท้องที่รวม 12 จังหวัด เมื่อวันที่ 31 ธันวาคม 2529 คือ จ.ชัยนาท จ.ตราด จ.น่าน จ.ปทุมธานี จ.ประจวบคีรีขันธ์ จ.พังงา จ.มุกดาหาร จ.ระนอง จ.สมุทรสงคราม จ.สมุทรสาคร จ.สระบุรี และ จ.อุทัยธานี

ดังนั้น เพื่อที่จะช่วยบรรดาเจ้าของและผู้จัดการหอพักต่าง ๆ ตลอดจนผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องเข้าใจถึงแนวนโยบาย ตามกฎหมายฉบับนี้ กองบริการชุมชน กรมประชาสัมพันธ์ จึงขอเสนอคำแนะนำเพื่อเป็นคู่มือโดยย่อไว้ ดังต่อไปนี้

การตั้งหอพัก

(ก) ผู้ใดจะตั้งหอพัก ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนหอพักเสียก่อน เว้นแต่หอพักต่อไปนี้ ซึ่งได้รับยกเว้นให้ไม่ต้องขออนุญาตจัดตั้ง คือ

1. หอพักของกระทรวง ทบวง กรม

2. หอพักที่รับผู้พัก ซึ่งกำลังศึกษาเล่าเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียนรัฐบาล หรือโรงเรียนราษฎร์ มีจำนวนน้อยกว่าห้าคน

3. หอพักที่รับผู้พักโดยไม่เรียกทรัพย์สินตอบแทน

4. หอพักของโรงเรียนอนุบาล โรงเรียนประถมศึกษา โรงเรียนมัธยมสามัญศึกษา หรือโรงเรียนมัธยมวิสามัญศึกษา ตามกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนราษฎร์ ซึ่งตั้งอยู่ในบริเวณของโรงเรียน และรับเฉพาะนักเรียนของโรงเรียนนั้นเข้าพัก

ดังนั้น หอพักที่อยู่ในข่ายควบคุมตามกฎหมายนี้ กล่าวโดยทั่วไปหมายถึง หอพักนักเรียนเอกชนที่รับนักเรียน นิสิต หรือนักศึกษา เข้าพักตั้งแต่ 5 คนขึ้นไป และคำว่า นักเรียน นิสิต นักศึกษา นี้หมายรวมถึง นักเรียน นิสิต หรือนักศึกษาในโรงเรียนของเอกชน ที่สอนวิชาเสริมสวย วิชาช่างกล วิชาตัดเย็บเสื้อผ้า หรือวิชาชีพอย่างอื่น ซึ่งได้รับอนุญาตจัดตั้งตามพระราชบัญญัติโรงเรียนราษฎร์ พ.ศ.2497 ด้วย

(ข) ผู้ขออนุญาตจัดตั้งหอพัก ต้องเป็นเจ้าของหอพักเอง คำว่า "เจ้าของหอพัก" ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ได้ให้คำนิยามไว้ว่า บุคคลซึ่งเป็นเจ้าของกิจการหอพัก มิได้หมายถึงผู้เป็นเจ้าของอาคารที่ตั้งหอพัก เพราะผู้ตั้งหอพักอาจเช่าบ้าน ผู้อื่นมาตั้งเป็นหอพักขึ้นก็ได้ แต่เจ้าของอาคารเองก็อาจเป็นเจ้าของกิจการหอพักเองได้ด้วย ดังนั้นผู้ที่เช่า หรือยืมอาคารสถานที่ บุคคลอื่นมาดำเนินการ ก็มีสิทธิยื่นเรื่องราวขออนุญาตตั้งหอพักต่อนายทะเบียนได้ กล่าวโดยสรุปก็คือ เจ้าของกรรมสิทธิ์อาคารสถานที่ กับเจ้าของกิจการหอพักจะเป็นบุคคลคนเดียว หรือคนละคนก็ได้ แต่ผู้มีหน้าที่ยื่นคำขออนุญาตจัดตั้งหอพักต้องเป็นเจ้าของกิจการ หอพักเท่านั้น

เจ้าของหอพัก

คุณสมบัติของผู้เป็นเจ้าของหอพัก และหน้าที่ของเจ้าของหอพักตามพระราชบัญญัติ

หอพัก พ.ศ.2507 พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่เป็นเจ้าของหอพักไว้ 5 ประการ คือ

1. ต้องอายุไม่ต่ำกว่า 20 ปีบริบูรณ์
2. ต้องไม่เป็นผู้มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี
3. ต้องไม่เป็นผู้วิกลจริต หรือจิตฟั่นเฟือน ไม่สมประกอบ
4. ไม่เป็นผู้เคยต้องโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่ความผิดโทษ หรือความผิดที่ได้กระทำโดยประมาท

5. ไม่เป็นผู้เจ็บป่วยด้วยโรคเรื้อน วัณโรค ในระยะอันตราย โรคเท้าช้างในระยะปรากฏอาการ เป็นที่รังเกียจแก่สังคม โรคยาเสพติด ให้โทษอย่างร้ายแรง หรือโรคพิษสุราเรื้อรัง

หากสมาคม มูลนิธิ องค์กร หรือบริษัท ห้างร้าน ที่เป็นนิติบุคคล เป็นเจ้าของกิจการ หอพักจะต้องตั้งบุคคลธรรมดา ที่มีคุณสมบัติดังกล่าวแล้วเป็นผู้แทน เพื่อปฏิบัติการตามกฎหมาย ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ได้กำหนดหน้าที่เจ้าของ หอพักไว้ดังต่อไปนี้

1. เจ้าของหอพักจะต้องยื่นขออนุญาตจัดตั้งหอพักต่อนายทะเบียนหอพัก
2. ในกรณีที่เจ้าของหอพักมิได้เป็นผู้จัดการหอพักด้วย เจ้าของหอพักต้องทำหนังสือแต่งตั้งผู้จัดการหอพัก เพื่อให้ผู้จัดการหอพักแนบหนังสือแต่งตั้งมาพร้อมกับคำขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพักยื่นต่อนายทะเบียน หากมีการเปลี่ยนแปลงตัวผู้จัดการหอพักเป็นหน้าที่ที่เจ้าของหอพักจะต้องยื่นเรื่องราวขออนุมัติจากนายทะเบียน

3. ต้องจัดให้มีระเบียบประจำหอพัก ตามมาตรา 10 ซึ่งเจ้าของหอพักต้องยื่นมาพร้อมกับคำขออนุญาตจัดตั้งหอพัก สารสำคัญของระเบียบประจำหอพักอย่างน้อยต้องมี 7 ประการ ตามที่กฎหมายกำหนด คือ

- หลักเกณฑ์การรับผู้พัก
- อัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหารและค่าบริการอื่น ๆ
- เวลาเข้าออกหอพัก
- การเยี่ยมผู้พัก
- การรักษาพยาบาล
- การค้างแรมที่อื่น
- การห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง

4. ต้องแสดงใบอนุญาตให้ตั้งหอพักไว้ ในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพัก ถ้าฝ่าฝืนจะถูกดำเนินคดี ต้องระวางโทษปรับ

5. ต้องให้มีป้ายหอพัก โดยระบุชื่อและประเภทหอพักว่าเป็นหอพักชายหรือหญิง เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่เห็นได้ในระยะอันสมควรติดไว้ ณ หอพักในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร ถ้าฝ่าฝืนเช่นไม่มีป้ายชื่อติดไว้หรือติดไว้แต่ไม่ถูกต้อง หากถูกดำเนินคดีต้องระวางโทษปรับ

6. การแก้ไขเพิ่มเติมระเบียบประจำหอพัก เป็นหน้าที่ของเจ้าของหอพักที่ต้องยื่นเรื่องราวต่อนายทะเบียน เพื่อขอรับความเห็นชอบจากนายทะเบียนเสียก่อน จึงจะใช้ระเบียบประจำหอพักฉบับใหม่ได้ โดยเฉพาะในระเบียบประจำหอพักจะมีเรื่องกำหนดอัตราค่าเช่าไว้ด้วย เจ้าของหอพักจะเก็บค่าเช่าหอพักเกินกว่าอัตราที่ได้รับอนุญาตไว้ในระเบียบประจำหอพักมิได้

7. การแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติมหอพัก เจ้าของหอพักมีหน้าที่จะต้องแจ้งเป็นหนังสือต่อนายทะเบียน ภายใน 7 วันก่อนแก้ไขเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม

8. ในกรณีใบอนุญาตให้ตั้งหอพักสูญหาย หรือถูกทำลายในสาระสำคัญ เจ้าของหอพักมีหน้าที่จะต้องแจ้งต่อนายทะเบียน และยื่นคำขอรับใบแทนใบอนุญาตภายใน 15 วัน นับแต่ได้รับทราบว่าเป็นใบอนุญาตสูญหายหรือถูกทำลาย

ผู้จัดการหอพัก

นอกจากเจ้าของหอพักแล้ว ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ยังได้กำหนดให้มีผู้จัดการหอพักอีกด้วย จะมีเพียงเจ้าของหอพัก เท่านั้นมิได้ แต่เจ้าของหอพักอาจเป็นผู้จัดการเองด้วยก็ได้แต่ต้องได้รับอนุญาตจากนายทะเบียนเสียก่อนตามกฎหมาย ได้กำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะเป็นผู้จัดการหอพักไว้เช่นเดียวกับเจ้าของหอพักดังกล่าวแล้ว นอกจากนั้น ยังได้กำหนดหน้าที่ ไว้หลายประการ คือ

1. ผู้จะเป็นผู้จัดการหอพักจะต้องยื่นเรื่องราวขออนุญาต จากนายทะเบียน
2. ต้องแสดงใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายในหอพักทั้งต้องดูแลให้มีการแสดงใบอนุญาตจัดตั้งไว้ใน ที่เปิดเผยเห็นได้ชัดเจนเช่นกัน รวมทั้งต้องดูแลให้แสดงป้ายชื่อหอพักตามที่กฎหมายกำหนดด้วย
3. จัดทำสมุดทะเบียนผู้พัก ตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง
4. เมื่อมีผู้มาพักให้กรอกข้อความในสมุดทะเบียนผู้พักทุกรายการและให้ผู้จัดการพร้อมตัวผู้พักลงลายมือชื่อกำกับไว้ด้วย
5. ต้องให้ความร่วมมือแก่สถานศึกษาของผู้พักในเรื่องเกี่ยวกับการศึกษา และความปลอดภัยของผู้พัก
6. ต้องไม่รับหรือยอมให้บุคคลที่ขาดคุณสมบัติตามกฎหมาย เช่น ผู้ที่มีความประพฤติเสื่อมเสีย หรือบกพร่องในศีลธรรมอันดี ทำงานในหอพัก อนึ่งหอพักหญิงจะต้องใช้หญิงเท่านั้นเป็นผู้ทำงานในหอพัก
7. เมื่อปรากฏหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าผู้พักตกอยู่ หรือจะตกอยู่ในอันตรายเพราะเหตุเจ็บป่วย หรือเหตุอื่นใดก็ตาม ต้องแจ้งให้ บิดามารดา หรือผู้ปกครองของผู้พักทราบ โดยด่วน
8. ต้องควบคุมดูแลมิให้หญิงเข้าอยู่ในหอพักชายและมิให้ชายเข้าอยู่ในหอพักหญิง

ข้อกำหนดในการจัดตั้งและดำเนินงานหอพัก

1. ตามกฎหมายได้กำหนดประเภทของหอพักไว้เพียง 2 ประเภท คือ หอพักชายกับหอพักหญิง ฉะนั้น เมื่อจะขออนุญาตจัดตั้งหอพัก จะต้องตกลงใจเสียให้แน่ว่าจะตั้งเป็นหอพักประเภทใด เจ้าของจะตั้งหอพักคิยแล้วจัดให้ผู้พักทั้งชายและหญิงอยู่ด้วยกันมิได้ แต่อาจตั้งหอพักชายและหอพักหญิงอยู่ใกล้เคียงกันได้ โดยแยกกันให้เด็ดขาดเป็นส่วนคนละหอพัก

2. หอพักต้องจัดให้มีห้องนอน ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมชมเยียน หรืออีกนัยหนึ่งห้องรับแขก ห้องรับประทานอาหาร ห้องน้ำ ห้องส้วม ซึ่งมีสภาพถูกสุขลักษณะ เช่น ต้องมีช่องแสงสว่างและช่องระบายอากาศอย่างเพียงพอ สำหรับห้องนอนต้องมีขนาดความจุอากาศ ไม่น้อยกว่าเก้าลูกบาศก์เมตรต่อผู้พักหนึ่งคน ห้องต้อนรับผู้เยี่ยมชมเยียนต้องมีเนื้อที่ของพื้นที่ไม่น้อยกว่าแปดตารางเมตร ห้องน้ำ ต้องมีพื้นห้องไม่ดูดซึมน้ำจากใต้พื้น และไม่มีน้ำขัง และห้องส้วมต้องเป็นแบบส้วมซึม เป็นอาทิ นอกจากห้องต่าง ๆ ตามที่กฎหมาย ระบุไว้แล้ว หอพักอาจจัดให้มีห้องอื่น ๆ เพื่อประโยชน์สำหรับผู้พักอีกก็ได้ เช่น ห้องสมุด ห้องดูหนังสือ ห้องกีฬาในร่ม หรือห้อง ปฏิบัติศาสนกิจ ทั้งนี้แล้วแต่เจ้าของหอพักจะพิจารณาเห็นสมควร หรืออำนวยความสะดวกให้แก่ผู้พักทั้งหลาย

3. เจ้าของหอพักจะต้องวางระเบียบประจำหอพักขึ้นไว้โดยเฉพาะอย่างยิ่งจะต้องมีข้อกำหนดในเรื่องหลักเกณฑ์การรับผู้พัก อัตราค่าเช่าหอพัก ค่าอาหาร และค่าบริการอื่น ๆ เวลาเข้าและออกหอพัก การเยี่ยมผู้พัก การรักษาพยาบาลป่วยไข้ การค้างแรมที่อื่น นอกหอพัก และการห้ามผู้พักมิให้ก่อความรำคาญแก่ผู้อยู่ใกล้เคียง ระเบียบประจำหอพักนี้ เมื่อเจ้าของหอพักจัดทำขึ้นแล้ว จะต้องเสนอขอความเห็นชอบจากนายทะเบียนก่อน และถ้าจะแก้ไขเพิ่มเติมก็จะต้องได้รับความเห็นชอบจากนายทะเบียนเช่นเดียวกัน

4. เจ้าของหอพักต้องจัดให้มีป้ายคำว่า หอพัก ชื่อของหอพัก และประเภทหอพักชายหรือหอพักหญิง เป็นภาษาไทยขนาดใหญ่พอเห็นได้ ในระยะพอสมควรติดไว้ ณ หอพักในที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายจากภายนอกอาคาร นอกจากนั้น จะต้องติดใบอนุญาต ให้ตั้งและให้เป็น ผู้จัดการหอพักไว้ ณ ที่เปิดเผยเห็นได้ง่ายภายในหอพักด้วย ในกรณีนี้ส่วนมากเจ้าของหอพักนิยมเอาใบอนุญาตใส่กรอบติดไว้ ณ บริเวณสำนักงานที่ติดต่อกันในหอพักซึ่งทำให้ดูเรียบร้อยดี

5. ในการขออนุญาตจัดตั้งหอพัก และขออนุญาตเป็นผู้จัดการหอพักจะต้องยื่นคำขออนุญาตตามแบบที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวงฉบับที่ 1 (พ.ศ.2508) ออกตามความในพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 (แบบ พ.1 และ แบบ พ.2) สำหรับคำขออนุญาตจัดตั้ง หอพักนั้น จะต้องแนบรูปถ่ายของเจ้าของหอพักขนาดกว้าง 5 เซนติเมตร สูง 6 เซนติเมตร จำนวน 2 รูป กับระเบียบประจำหอพัก แผนผังบริเวณหอพัก และแปลนอาคารนั้นควรแสดงให้เห็นรายละเอียดที่สำคัญต่าง ๆ โดย

ครบถ้วน โดยเฉพาะแปลนอาคารต้องแสดง ให้เห็นว่าอาคารมีกี่ชั้น มีกี่ห้อง แต่ละห้องเป็นห้องอะไรบ้าง และมีขนาดกว้าง ยาวสูง เท่าใด (แบบพิมพ์เขียว)

6. อัตราค่าธรรมเนียมในการขออนุญาตจัดตั้งหอพักและเป็นผู้จัดการหอพักนั้น

กฎหมายได้กำหนดให้เรียกเก็บเป็นค่าใบอนุญาต

ให้จัดตั้งหอพัก 200 บาท และใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพัก 100 บาท ใบอนุญาตทั้งสองชนิดนี้สิ้นอายุภายในวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปีที่ออกใบอนุญาต การขอต่ออายุใบอนุญาต ผู้ขอต้องยื่นเรื่องรวก่อนใบอนุญาตหมดอายุไม่น้อยกว่า 30 วัน หรืออีกนัยหนึ่งคือ ต้องยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตก่อนนายทะเบียนก่อนต้นเดือนธันวาคมทุกปี ส่วนค่าธรรมเนียมต่ออายุใบอนุญาตให้จัดตั้งหอพัก 100 บาท และค่าธรรมเนียมต่ออายุให้เป็นผู้จัดการหอพัก 50 บาท

การตรวจตราควบคุมและบทกำหนดโทษผู้ฝ่าฝืน

(ก) พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507 ให้อำนาจนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่ในอันที่จะเข้าไปในหอพักใด ๆ ในเวลาระหว่างพระอาทิตย์ขึ้นและพระอาทิตย์ตกได้เสมอโดยมิต้องบอกกล่าวล่วงหน้า ทั้งนี้เพื่อตรวจตราควบคุมให้การปฏิบัติได้เป็นไป ตามบทบัญญัติของกฎหมาย บุคคลที่อยู่ในหอพักนั้นไม่ว่าจะเป็นเจ้าของ ผู้จัดการ ผู้พัก หรือบุคคลอื่นใดก็ตามต้องให้ ความสะดวก พอสมควร แต่ในกรณีจำเป็น เช่น ได้ทราบว่าการประกอบกิจการทุจริตมิชอบ นายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติตามคำสั่งของนายทะเบียน ก็มีอำนาจเข้าไปตรวจหอพักก่อนเวลาพระอาทิตย์ขึ้น หรือหลังเวลาพระอาทิตย์ตกก็ได้ ในกรณีที่เจ้าของหอพักสงสัยว่า จะเป็นนายทะเบียน หรือพนักงานเจ้าหน้าที่จริงหรือไม่อาจขออุทธรณ์ประจำตัวได้

(ข) นายทะเบียนมีอำนาจสั่งเป็นหนังสือ ให้เจ้าของหอพักหรือผู้จัดการหอพักจัดการ หรือแก้ไขหอพัก หรือปฏิบัติการอย่างใด ๆ ให้เป็นไปตามกฎหมายนี้ภายในกำหนดเวลาแล้วแต่จะเห็นสมควรได้ ถ้าเจ้าของหรือผู้จัดการหอพัก ไม่ปฏิบัติตามการให้เป็นไปตามคำสั่ง ของนายทะเบียนดังกล่าวแล้วก็ดี เป็นผู้ขาดคุณสมบัติตามที่กฎหมายกำหนดไว้ก็ดี หรือดำเนินกิจการหอพักเป็นการขัดต่อ ความสงบเรียบร้อย ศีลธรรมอันดี หรือเป็นภัยต่อประเทศชาติ นายทะเบียนมีอำนาจสั่งให้พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุม หรือดำเนินกิจการหอพักนั้น หรือถ้าเห็นสมควร จะสั่งเพิกถอนใบอนุญาตให้ตั้งหอพักหรือใบอนุญาตให้เป็นผู้จัดการหอพักโดยอนุมัติของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงาน และสวัสดิการสังคมก็ได้ ค่าใช้จ่ายในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่เข้าควบคุม หรือดำเนินกิจการหอพักดังกล่าวนี้ให้เจ้าของหอพักเป็นผู้จ่าย

(ค) พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ได้กำหนดโทษผู้ฝ่าฝืนกฎหมายนี้ไว้หลายประการ เช่น ผู้ใดตั้งหอพัก หรือเป็นผู้จัดการหอพักโดยมิได้รับอนุญาต ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินสองพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ถ้าผู้จัดการหอพัก ไม่ควบคุมดูแลปล่อยให้หญิงเข้าไปอยู่ในหอพักชาย หรือให้ชายเข้าอยู่ในหอพักหญิง จะต้องโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งพันบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ เป็นต้น

นายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่

ตามพระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ.2507 ได้กำหนดว่า สำหรับกรุงเทพมหานครให้อธิบดีกรมประชาสงเคราะห์ เป็นนายทะเบียน ผู้รับผิดชอบในการพิจารณาอนุญาตหรือไม่อนุญาตแก่ผู้ขอจัดตั้งหอพัก หรือเป็นผู้จัดการหอพักและดำเนินการอื่นตามที่กฎหมาย ดังกล่าวได้บัญญัติไว้ ส่วนในจังหวัดอื่น ๆ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดนั้น ๆ เป็นนายทะเบียน ส่วนพนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานตรวจตราควบคุมหอพักต่าง ๆ นั้นต้องเป็นผู้ที่ได้รับการแต่งตั้งจากรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคม

อนึ่งทั้งนายทะเบียนและพนักงานเจ้าหน้าที่จะมีบัตรประจำตัวแสดงเป็นหลักฐานในการปฏิบัติงานด้วย

แนวคิดเกี่ยวกับการให้บริการ

“การให้บริการ” ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญในการให้บริการบริหารงานในลักษณะงานที่ต้องมีการติดต่อสัมพันธ์กับประชาชน โดยตรงโดยหน่วยงานและเจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการมีหน้าที่ในการส่งต่อการบริการ (Delivery Service) ให้แก่ผู้รับบริการ มีนักวิชาการให้แนวคิดเกี่ยวกับ “การให้บริการ” ดังนี้

กูดชน ธนาพงศ์ (2530) ได้ชี้ให้เห็นถึงหลักการให้บริการที่สำคัญ 5 ประการ คือ

1. หลักความสอดคล้องกับความต้องการของบุคคลส่วนใหญ่ กล่าวคือประโยชน์ และบริการที่องค์การจัดการจัดให้นั้น จะต้องตอบสนองความต้องการของบุคลากรส่วนใหญ่หรือทั้งหมด มิใช่เป็นการจัดให้แก่บุคคลกลุ่มใดกลุ่มหนึ่งโดยเฉพาะ มิฉะนั้นแล้ว นอกจากจะไม่เกิดประโยชน์สูงสุดในการเอื้ออำนวยประโยชน์ และบริการแล้วยังไม่คุ้มค่ากับการดำเนินงานนั้นๆ ด้วย
2. หลักความสม่ำเสมอ กล่าวคือ การให้บริการนั้นๆต้องดำเนินไปอย่างต่อเนื่องและสม่ำเสมอมิใช่ทำๆ หยุดๆตามความพอใจของผู้บริการหรือผู้ปฏิบัติงาน

3. หลักความเสมอภาค บริการที่จัดนั้นจะต้องให้แก่ผู้มาใช้บริการทุกคน อย่างสม่ำเสมอหน้าและเท่าเทียมกันไม่มีมีการใช้สิทธิพิเศษ แก่บุคคลหรือกลุ่มใดในลักษณะแตกต่างจากกลุ่มคนอื่น ๆ อย่างเห็นได้ชัด

4. หลักความปลอดภัย ค่าใช้จ่ายที่ต้องใช้ไปในการบริการ จะต้องไม่มากจนเกินกว่าผลที่จะได้รับ

5. หลักความสะดวก บริการที่จัดให้แก่ผู้รับบริการจะต้องเป็นไปในลักษณะที่ปฏิบัติได้ง่ายสะดวกสบาย สั้นเปลืองทรัพยากรไม่มากนัก ทั้งยังไม่เป็นการสร้างภาวะยุ่งยากใจให้แก่ผู้ให้บริการ หรือผู้มาใช้บริการมากจนเกินไป

ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Hierarchical Theory of Motivation)

Maslow เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นจำนวนมากสามารถอธิบายโดยใช้แนวโน้มของบุคคลในการค้นหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของเขาได้รับความต้องการ ความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง เป็นความจริงที่จะกล่าวว่า กระบวนการของแรงจูงใจเป็นหัวใจของทฤษฎีบุคลิกภาพของ Maslow โดยเขาเชื่อว่ามนุษย์เป็น “สัตว์ที่มีความต้องการ” (Wanting Animal) และเป็นการยากที่มนุษย์จะไปถึงขั้นของความพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ในทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow เมื่อบุคคลปรารถนาที่จะได้รับความพึงพอใจและเมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจในสิ่งหนึ่งแล้วก็จะยังคงเรียกร้องความพึงพอใจสิ่งอื่นๆ ต่อไป ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะของมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความต้องการจะได้รับสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ

Maslow กล่าวว่าความปรารถนาของมนุษย์นั้นติดตัวมาแต่กำเนิดและความปรารถนาเหล่านี้จะเรียงลำดับขั้นของความปรารถนา ตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความปรารถนาขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับ

ผลงานวิจัยนักศึกษาระดับปริญญาตรี

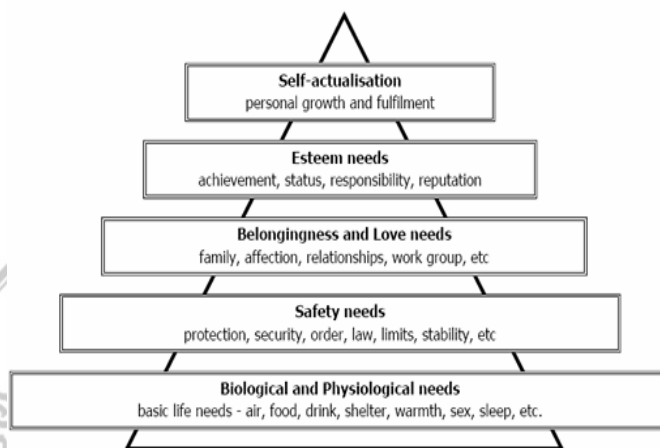
ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (The Need – Hierarchy Conception of Human Motivation)

Maslow เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการขั้นต่อไปไว้เป็นลำดับดังนี้

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological Needs)
2. ความต้องการความปลอดภัย (Safety Needs)
3. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and Love Needs)
4. ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs)

5. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self-Actualization Needs)

ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์ มีการเรียงลำดับชั้นความต้องการที่อยู่ในขั้นต่ำสุด จะต้องได้รับความพึงพอใจเสียก่อนบุคคลจึงจะสามารถผ่านพ้นไปสู่ความต้องการที่อยู่ในขั้นสูงขึ้น ตามลำดับดังจะอธิบายโดยละเอียดดังนี้

รูปที่ 1: ลำดับชั้นความต้องการของมาสโลว์

1) ความต้องการทางร่างกาย (Physiological Needs)

เป็นความต้องการทางร่างกายขั้นพื้นฐานของมนุษย์และเป็นสิ่งที่จำเป็นที่สุดสำหรับการดำรงชีวิต ร่างกายจะต้องได้รับการตอบสนองภายในช่วงระยะเวลาและสม่ำเสมอ ถ้าร่างกายไม่ได้รับการตอบสนองแล้ว ชีวิตก็ดำรงอยู่ไม่ได้ เช่น น้ำ อาหาร อากาศ ที่อยู่อาศัย เครื่องนุ่งห่ม ยารักษาโรค การพักผ่อน เป็นต้น

2) ความต้องการความปลอดภัย (Safety or Security Needs)

เมื่อได้รับการตอบสนองทางร่างกายแล้ว ขั้นต่อไปคือ ความต้องการความปลอดภัยต่างๆ ได้แก่ ความต้องการสภาพแวดล้อมที่ปลอดภัยปราศจากอันตรายทางร่างกายและจิตใจ ความมั่นคงในชีวิต ทางหอพักสามารถทำได้หลายสิ่งหลายอย่างเพื่อที่จะตอบสนองความต้องการความปลอดภัย ตัวอย่างเช่น มียามรักษาความปลอดภัย และมีสภาพแวดล้อมบริเวณหอพักที่ปลอดภัย ซึ่งเป็นความต้องการทุกอย่างที่จะทำให้เกิดความรู้สึกปลอดภัยในชีวิต

3) ความต้องการทางสังคม (Social or Belonging needs)

เป็นความต้องการขั้นที่ 3 เมื่อความต้องการขั้นที่ 1 และ 2 ได้รับการตอบสนองแล้ว มนุษย์จะมีความต้องการทางสังคม ต้องการเพื่อน ต้องการความรัก ความเป็นมิตร และการถูกยอมรับจากบุคคลอื่น

4) ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียง (Esteem Needs)

ความต้องการเกียรติยศชื่อเสียงคือ ความต้องการขั้นที่ 4 ความต้องการเหล่านี้หมายถึงความต้องการของบุคคลที่จะสร้างการเคารพตนเองและการชมเชยจากบุคคลอื่น เป็นความต้องการยอมรับจากบุคคลอื่น การมีเกียรติ มีชื่อเสียงในสังคม อยากมีตำแหน่งมีอำนาจ

5) ความต้องการความสำเร็จสมหวังในชีวิต (Self – Actualization Needs)

เมื่อความต้องการพื้นฐานขั้นที่ 1 ถึงขั้นที่ 4 ได้รับการตอบสนองแล้ว ในขั้นนี้เป็นความต้องการความสำเร็จสมหวังในชีวิตตามที่บุคคลนั้นปรารถนา

มาสโลว์ได้กล่าวเน้นว่า ความต้องการต่าง ๆ เหล่านี้ต้องเกิดเป็นลำดับขั้น และจะไม่มี การข้ามขั้น ถ้าขั้นที่ 1 ไม่ได้รับการตอบสนอง ความต้องการในลำดับขั้นที่ 2-5 ก็ไม่อาจเกิดขึ้นได้ การตอบสนองที่ได้รับในแต่ละขั้นไม่จำเป็นต้องได้รับทั้ง 100% แต่ต้องได้รับบ้างเพื่อจะได้เป็น บันไดนำไปสู่การพัฒนาความต้องการในระดับที่สูงขึ้นในลำดับขั้นต่อไป

ความคิดเกี่ยวกับลำดับขั้นความต้องการของมาสโลว์นี้ ได้แสดงให้เห็นถึงความต้องการ ของมนุษย์ในแต่ละระดับว่า มีความแตกต่างกันอย่างไร และที่สำคัญก็คือเมื่อความต้องการขั้นต้น ได้รับการตอบสนองแล้วมนุษย์จึงจะมีความต้องการในขั้นต่อไป ดังนั้นการจูงใจคนจึงจำเป็นต้อง พิจารณาถึงความต้องการพื้นฐานดังกล่าวด้วย

ทฤษฎีเพื่อการพัฒนานักศึกษา

ทฤษฎีพัฒนานักศึกษาของจิก เคอร์ง (Chickering's Theory of Student Development) เน้นการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลในช่วงอายุ 17-25 ปี ซึ่งเป็นช่วงอายุของนักศึกษาระดับปริญญาตรีและปริญญาโท มีประเด็นสำคัญสรุปได้ดังนี้ (สำเนาฯ จจรศลปี 2525)

1. พัฒนาการของบุคคลมีตลอดชีวิต ช่วงอายุที่มีความเหมาะสมกับการพัฒนาบุคลิกภาพบางลักษณะ เช่น ช่วงอายุ 18-23 ปี มีความเหมาะสมในการพัฒนาบุคลิกภาพ 3 ลักษณะ คือ พัฒนาความสามารถ การควบคุมอารมณ์ของตนเอง และความเป็นตัวของตัวเอง
2. การพัฒนาบุคลิกภาพทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าวนี้ ใช้เวลา 1-5 ปี จึงบรรลุผล
3. ผลการพัฒนาบุคลิกภาพของบุคคลนั้น อาจเกิดในทางบวกหรือลบก็ได้ ขึ้นอยู่กับสภาพแวดล้อม
4. ผลการพัฒนาในขั้นก่อนมีอิทธิพลต่อผลการพัฒนาในขั้นหลัง
5. การพัฒนาบุคลิกภาพในช่วงแรกที่ยังไม่บรรลุผล อาจพัฒนาให้บรรลุในช่วงหลังได้
6. ในช่วงอายุ 17-25 ปี บุคคลควรบรรลุพัฒนาการ 7 ลักษณะ คือ

- 1) การพัฒนาความสามารถ (Developing Competence) ประกอบด้วยความสามารถทางด้านสติปัญญา ความสามารถทางด้านร่างกายและการใช้มือ และความสามารถในด้านสังคมและการติดต่อกับผู้อื่น
- 2) การควบคุมอารมณ์ (Managing Emotions) ซึ่งรวมถึงการทำความเข้าใจอารมณ์ของตนเอง การปรับและการควบคุมอารมณ์
- 3) การพัฒนาความเป็นตัวของตัวเอง (Developing Autonomy) เป็นการพัฒนาความเป็นตัวของตัวเองต่อจากวัยเด็ก วัยรุ่นสู่ผู้ใหญ่ ต้องควบคุมตนเอง ต้องแก้ไขปัญหาของตนเอง และต้องช่วยเหลือตนเอง
- 4) การเสริมสร้างเอกลักษณ์ของตนเอง (Establishing Identity) เป็นการพัฒนากุณลักษณะของตนเองในส่วนที่เกี่ยวข้องกับลักษณะท่าทางและบทบาทให้สอดคล้องกับเพศของตน พัฒนาความสนใจในอาชีพ ลักษณะการดำรงชีวิตให้เหมาะสมกับตนเอง
- 5) การพัฒนาการติดต่อสัมพันธ์ระหว่างบุคคลอย่างไม่จำกัด (Freeing Interpersonal Relationships) เป็นการพัฒนาความอดกลั้น การยอมรับ นับถือบุคคลที่มีความแตกต่างกับตนเอง ทั้งในด้านภูมิหลัง อุปนิสัย ค่านิยม และเชื้อชาติ
- 6) การพัฒนาเป้าหมาย (Developing Purpose) เป็นการบูรณาการเป้าหมายในอาชีพ งานอดิเรก ลักษณะการดำรงชีวิตเพื่อพัฒนาสู่เป้าหมายชีวิตของตนเอง
- 7) การพัฒนาบูรณภาพ (Developing Integrity) เป็นการบูรณาการพัฒนาทั้งหกประเภทดังกล่าวและพฤติกรรมให้สอดคล้องกับค่านิยมต่างๆของตนเอง

งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับหอพักนิสิตนักศึกษา

จากการศึกษาเอกสารวิจัยต่าง ๆ มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยในครั้งนี้ ดังนี้

พัทตร์พริ้ง เพ็ญรัตน์ (2518) ได้สำรวจทัศนคติของนิสิตที่มีต่อบริการของหอพักหญิงจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย พบว่า การจัดบริการของหอพักสนองต่อความต้องการของนิสิตส่วนใหญ่ แต่ยังมีข้อบกพร่องที่ควรพิจารณาปรับปรุงแก้ไขคือไม่ได้รับความสะดวกในการใช้ห้องน้ำ ห้องสุขาไม่มีการซ่อมแซมทันทีเมื่อมีการชำรุดหรือมีปัญหาเกี่ยวกับอุปกรณ์ในห้องน้ำ ไม่เห็นด้วยกับการจับฉลากเพื่อคัดเลือกนิสิตอยู่ต่อไป การบริการอาหารยังไม่ดีพอ ไม่มีมาตรการที่ดีสำหรับการหนีและป้องกันอัคคีภัยและหอพักยังไม่กระตุ้นให้นิสิตรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ได้ดีพอ

ประเทือง เกาจี่ (2517) ได้ศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิต นักศึกษาที่อยู่ประจำหอพักของวิทยาลัยวิชาการศึกษาในส่วนภูมิภาค พบว่า นิสิต นักศึกษามีส่วนร่วมในการเลือกอาจารย์ผู้ปกครองและการวางระเบียบของหอพักให้มากยิ่งขึ้น และนิสิต นักศึกษายังประสบปัญหาด้านความสัมพันธ์กับอาจารย์ผู้ปกครองหอพัก ในระดับปานกลางด้วย

มาณี ไชยธีรานุกูลศิริ (2544) ได้สำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับเป้าหมายในการจัดหอพักของหอพักเอกชน จำนวน 20 แห่ง พบว่า ทุกแห่งดำเนินการหอพักเพื่อเป็นที่อยู่อาศัยของนิสิตนักศึกษาส่วนใหญ่ไม่มีวัตถุประสงค์ในการพัฒนานิสิตนักศึกษาให้รู้จักตนเอง มีความเชื่อมั่น รู้คุณค่าของตนเอง มีเป้าหมายชีวิตที่ชัดเจน มีความสามารถในการสัมพันธ์กับบุคคล ให้ความสำคัญต่อผู้อื่น และสังคม สามารถในการดูแลตนเอง และมีวุฒิภาวะ

มนตรี แยมกสิกร (2542) ได้ศึกษาเรื่อง รูปแบบของหอพักนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยในประเทศไทย พบว่า สถาบันอุดมศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนในสังกัดทบวงมหาวิทยาลัย มีปริมาณหอพักจำนวนน้อยกว่าจำนวนนักศึกษามาก โดยสถาบันอุดมศึกษาของรัฐส่วนมากจะมีหอพักบริการนักศึกษา สถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีส่วนน้อยที่มีหอพักบริการ ปัญหาในการจัดการหอพักสำหรับสถาบันอุดมศึกษาของรัฐยังมีการกำหนดราคาค่าหอพักที่ต่ำกว่าค่าใช้จ่ายจริง ปัญหาที่ต้องการพัฒนามาก ได้แก่ การจัดสภาพแวดล้อมภายในหอพักให้เอื้อต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร (Internet Access) การพัฒนาบุคลิกภาพและจริยธรรมนักศึกษาหอพัก บุคลากรบริหารจัดการหอพักควรต้องได้รับการพัฒนา สำหรับภาพลักษณ์ของหอพักที่มีการรับรู้มาก คือหอพักของสถาบันการศึกษา เป็นสถานที่พักที่ผู้ปกครองมีความมั่นใจในความปลอดภัยและความประพฤติกองบุตรหลานมากที่สุด ช่วยพัฒนาทักษะการใช้ชีวิตร่วมกับผู้อื่น ได้เป็นอย่างดี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

ระเบียบวิธีของงานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน คือ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และวิธีการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี จำนวน 3,399 คน แบ่งออกเป็น 3 คณะ ได้แก่

คณะวิทยาการจัดการ	2,146 คน
คณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	574 คน
คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร	679 คน

กลุ่มตัวอย่าง เนื่องจากจำนวนประชากรในพื้นที่ที่ต้องการศึกษามีเป็นจำนวนมาก ยากแก่การศึกษาวิจัย ทำให้ต้องมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัย ซึ่งวิธีการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างนั้นจะคำนวณหาตามวิธีของ Taro Yamane โดยคิดจากจำนวนประชากรทั้งหมด 3,399 คน และยอมรับความคลาดเคลื่อนที่ 5 % โดยแสดงรายละเอียดของการคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ดังต่อไปนี้

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างในกรณีที่ทราบจำนวนประชากรที่แน่นอน (Finite Population) ใช้สูตร Taro Yamane (1973)

สูตร

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

การกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างของนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$n = \frac{3,399}{1 + (0.05)^2}$$

$$n = 357.88 \text{ คน หรือ คิดเป็น } 358 \text{ คน}$$

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในการศึกษาวิจัยถึงปัจจัยที่มีต่อการเลือกใช้บริการห้องพัก จะใช้อยู่ 2 ส่วนด้วยกันคือ

1. แบบสอบถาม ซึ่งทางคณะผู้วิจัยได้จัดทำขึ้นเอง โดยอาศัยการอ้างอิงหลักการจาก ทฤษฎี แนวคิด ตำราต่างๆ รวมถึงงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง จากนั้นได้นำแบบสอบถามดังกล่าวไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านพฤติกรรมผู้บริโภคจำนวน 2 คน ปรับปรุงแก้ไขแล้วจึงนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างทดสอบ และคำนวณค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาคได้เท่ากับ 0.814 จึงได้แบบสอบถามที่ใช้ในงานวิจัยครั้งนี้ โดยแบบสอบถามนั้น แบ่งออกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ คณะ ระดับชั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยผู้ปกครอง คะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบัน (เกรดเฉลี่ย) สถานภาพ และยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน

ส่วนที่ 2 ระดับความต้องการที่มีต่อการใช้บริการห้องพักเอกชน

ซึ่งในส่วนที่ 1 จะเป็นคำถามปลายปิด โดยให้ทำเครื่องหมาย \checkmark เลือกตอบข้อที่ถูกต้องที่สุด และในส่วนที่ 2 จะเป็นแบบสอบถามลักษณะแบบตารางโดยมีคำถามให้เลือกตอบเป็นระดับความสำคัญ เป็นแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scale) ตามแนวทางของลิเคิท์ (Likert) 5 ระดับ โดยให้ผู้ตอบแบบสอบถามเลือกตอบตามความคิดเห็นดังนี้

ระดับความสำคัญ	คะแนน
มากที่สุด	5
มาก	4
ปานกลาง	3
น้อย	2
น้อยที่สุด	1

2. โปรแกรมที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือโปรแกรม SPSS: Statistical Package for the Social Sciences

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้มีขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังนี้
 ขั้นตอนที่ 1 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจาก
 ทฤษฎี แนวคิด เอกสารที่เผยแพร่ บทความและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่างๆ
 ขั้นตอนที่ 2 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ทำการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง
 โดยใช้แบบสอบถาม ทำการแจกให้กับกลุ่มตัวอย่างตามลักษณะที่ได้กำหนดไว้และรองรับ
 แบบสอบถามคืน พร้อมชี้แจงกรณีที่ผู้ตอบแบบสอบถามมีข้อสงสัยเกี่ยวกับแบบสอบถาม

วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

หลังจากเก็บข้อมูลด้วยแบบสอบถามเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้ตรวจสอบความถูกต้องของ
 ข้อมูลแล้วจึงนำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 11.5 for window
 (Statistical Package for the Social Sciences) มีรายละเอียดการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปใช้การวิเคราะห์สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ ความถี่
 และร้อยละ
2. ข้อมูลเกี่ยวกับความต้องการในการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ใช้สถิติเชิงพรรณนา
 (Descriptive Statistics) โดยให้คะแนนเป็นรายชื่อ แล้วนำข้อมูลมาหาค่า ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และ
 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สำหรับการวัดระดับความสำคัญในแต่ละหลักเกณฑ์ที่ใช้ในการเลือกใช้
 บริการหอพักเอกชนใช้ค่าเฉลี่ยในการจัดระดับ โดยจัดระดับดังนี้

ค่าเฉลี่ยระดับ	ความสำคัญ
1.00 – 1.80	น้อยที่สุด
1.81 – 2.60	น้อย
2.61 – 3.40	ปานกลาง
3.41 – 4.20	มาก
4.21 – 5.00	มากที่สุด

การวิเคราะห์ความต้องการที่มีต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ใช้วิธีวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) โดยการสกัดความต้องการด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principle Component Analysis) โดยมีการหมุนแกนปัจจัยให้ตั้งฉากกัน (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธี Varimax with Kaiser Normalization สำหรับเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบ คือ ค่า Factor Loading ต้องมากกว่า 0.5

การทดสอบสมมติฐานแบบนอนพารามตริก หากมีตัวแปรต้น 2 ตัว จะใช้ตัวสถิติ Mann-Whitney U Test ในการทดสอบสมมติฐาน ขณะที่หากมีตัวแปรต้นตั้งแต่ 3 ตัวขึ้นไป จะใช้ตัวสถิติ Kruskal-Wallis ในการทดสอบสมมติฐาน และหากเมื่อทดสอบสมมติฐานพบว่ามีความแตกต่างกัน จะใช้ตัวสถิติ Mann-Whitney U Test ในการทดสอบความแตกต่างรายคู่

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลของงานวิจัย เรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี สามารถแบ่งออกได้เป็น 3 ส่วน คือ 1) ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม 2) องค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน และ 3) การทดสอบสมมติฐานระหว่างข้อมูลทั่วไปและองค์ประกอบที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน โดยมีรายละเอียดในแต่ละหัวข้อดังต่อไปนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผู้ตอบแบบสอบถาม คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้มีทั้งสิ้น 358 คน สอบถามข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ คณะ ระดับชั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยผู้ปกครอง คะแนนสะสมเฉลี่ย จนถึงปัจจุบัน (เกรดเฉลี่ย) สถานภาพ และยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน โดยนำข้อมูลในส่วนนี้ แสดงเป็นจำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
ชาย	97	27.09
หญิง	261	72.91

ผลจากตารางที่ 1 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างเป็นเพศหญิงมากกว่าเพศชาย โดยมีจำนวนเพศชาย 97 คน คิดเป็นร้อยละ 27.09 และเพศหญิง 261 คน คิดเป็นร้อยละ 72.91

ตารางที่ 2 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคณะ

คณะ	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
วิทยาการจัดการ	226	63.13
เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร	60	16.76
สัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร	72	20.11

ผลจากตารางที่ 2 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในคณะวิทยาการจัดการ จำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 63.13 รองลงมา คือ คณะสัตวศาสตร์และเทคโนโลยีการเกษตร จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.11 และคณะเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 16.76

ตารางที่ 3 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้น

ระดับชั้น	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
ปีที่ 1	145	40.50
ปีที่ 2	107	29.89
ปีที่ 3	58	16.20
ปีที่ 4	48	13.41

ผลจากตารางที่ 3 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 รองลงมา คือ ระดับชั้นปีที่ 2 จำนวน 107 คน คิดเป็นร้อยละ 29.89 ระดับชั้นปีที่ 3 จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 และระดับชั้นปีที่ 4 จำนวน 48 คน คิดเป็นร้อยละ 13.41

ตารางที่ 4 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยต่อเดือน

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
ไม่เกิน 3,000 บาท	56	15.64
3,001 - 4,000 บาท	98	27.37
4,001 - 5,000 บาท	101	28.21
5,001 - 6,000 บาท	45	12.58
6,000 บาทขึ้นไป	58	16.20

ผลจากตารางที่ 4 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนจำนวนมากที่สุดอยู่ในช่วงรายได้ 4,001 - 5,000 บาท จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 28.22 รองลงมา คือ รายได้ 3,001 - 4,000 บาท จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 27.37 รายได้ 6,000 บาทขึ้นไป จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 16.20 รายได้ไม่เกิน 3,000 บาท จำนวน 56 คน คิดเป็นร้อยละ 15.64 รายได้ 5,001 - 6,000 บาท จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 12.58

ตารางที่ 5 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอาชีพผู้ปกครอง

อาชีพผู้ปกครอง	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	105	29.33
ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	126	35.20
เกษตรกรกรรม	52	14.53
รับจ้าง	64	17.87
อื่นๆ	11	3.07

ผลจากตารางที่ 5 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างอาชีพผู้ปกครองมีจำนวนมากที่สุดเป็นอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 35.20 รองลงมา รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ จำนวน 105 คน คิดเป็นร้อยละ 29.33 รับจ้าง จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 17.87 เกษตรกรรม จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.53 และอาชีพอื่นๆ จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 3.07

ตารางที่ 6 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามรายได้เฉลี่ยผู้ปกครอง

รายได้เฉลี่ยผู้ปกครอง	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
ไม่เกิน 10,000 บาท	49	13.69
10,001 - 20,000 บาท	69	19.27
20,001 - 30,000 บาท	88	24.58
30,001 - 50,000 บาท	75	20.95
50,000 บาทขึ้นไป	77	21.51

ผลจากตารางที่ 6 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างรายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง จำนวนมากที่สุด อยู่ในช่วง 20,001 - 30,000 บาท จำนวน 88 คน คิดเป็นร้อยละ 24.58 รองลงมาคือรายได้ 50,000 บาทขึ้นไป จำนวน 77 คน คิดเป็นร้อยละ 21.51 รายได้ 30,001 - 50,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 รายได้ 10,001 - 20,000 บาท จำนวน 69 คน คิดร้อยละ 19.27 และรายได้ไม่เกิน 10,000 บาท จำนวน 49 คน คิดเป็นร้อยละ 13.69

ตารางที่ 7 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามคะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบัน

คะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบัน	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
ต่ำกว่า 2.50	94	26.26
2.50 – 3.00	142	39.67
3.00 ขึ้นไป	122	34.07

ผลจากตารางที่ 7 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบันมากที่สุดอยู่ในเกณฑ์ 2.50 - 3.00 จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 39.67 รองลงมา คือ 3.00 ขึ้นไป จำนวน 122 คน คิดเป็นร้อยละ 34.07 และในเกณฑ์ที่ต่ำกว่า 2.50 จำนวน 94 คน คิดเป็นร้อยละ 26.26

ตารางที่ 8 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานภาพ

สถานภาพ	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
โสด	244	68.16
มีแฟน	114	31.84

ผลจากตารางที่ 8 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างมีสถานภาพส่วนมากอยู่ในสถานภาพโสด จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 68.16 และมีแฟนแล้ว จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 31.84

ตารางที่ 9 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน

ยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน	จำนวน (n=358)	ร้อยละ
รถยนต์และรถมอเตอร์ไซด์	32	8.94
รถจักรยาน	280	78.21
ไม่มี	46	12.85

ผลจากตารางที่ 9 พบว่า จำนวนกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มียานพาหนะที่ใช้ไปเรียนเป็นรถจักรยาน จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 78.21 ไม่มียานพาหนะ 46 คน คิดเป็นร้อยละ 12.85 ใช้รถยนต์และรถมอเตอร์ไซด์ จำนวน 32 คน คิดเป็นร้อยละ 8.94

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการห้องพักเอกชน

ปัจจัยที่ใช้ในการวิเคราะห์มีทั้งหมด 31 ปัจจัย โดยใช้วิธีวิเคราะห์ปัจจัย (Factor Analysis) ใช้การสกัดปัจจัยด้วยวิธีวิเคราะห์องค์ประกอบหลัก (Principle Component Analysis) โดยมีการหมุนแกนปัจจัยให้ตั้งฉากกัน (Orthogonal Rotation) ด้วยวิธี Varimax with Kaiser Normalization สำหรับเกณฑ์การพิจารณาองค์ประกอบ คือ ค่า Factor Loading ต้องมากกว่า 0.5

ปัจจัยทั้ง 31 ปัจจัย สามารถแบ่งเป็น 8 องค์ประกอบ ประกอบด้วย ด้านบุคลากร และการบริหารห้องพัก ด้านสวัสดิการภายในห้องพัก ด้านบริการเสริม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ด้านร้านค้า ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง และด้านความอิสระ โดยมีรายละเอียดแต่ละองค์ประกอบดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 “ด้านบุคลากรและการบริหารห้องพัก” ประกอบด้วยปัจจัยทั้งหมด 4 ปัจจัย มีค่า Factor Loading ตั้งแต่ 0.606 – 0.775 มีค่า Eigenvalues เท่ากับ 2.994 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 9.658 โดยมีรายละเอียด ตามตารางที่ 10 องค์ประกอบนี้ประกอบด้วย เจ้าหน้าที่ดูแลประจำห้องพัก ยามรักษาความปลอดภัย แม่บ้านทำความสะอาด และบริการอาสาสมัครประจำบ้าน โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่ 1 ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 10 แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 1 “ด้านบุคลากรและการบริหารห้องพัก”

ปัจจัย	Factor Loading	Mean	S.D.	ระดับความสำคัญ
เจ้าหน้าที่ดูแลประจำห้องพัก	0.775	3.89	1.14	มาก
ยามรักษาความปลอดภัย	0.729	4.23	0.93	มากที่สุด
แม่บ้านทำความสะอาด	0.677	4.22	0.89	มากที่สุด
บริการอาสาสมัครประจำบ้าน	0.606	4.05	0.96	มาก

องค์ประกอบที่ 2 “ด้านสวัสดิการภายในห้องพัก” ประกอบด้วยปัจจัยทั้งหมด 5 ปัจจัย มีค่า Factor Loading ตั้งแต่ 0.523 – 0.614 มีค่า Eigenvalues เท่ากับ 2.866 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 9.244 โดยมีรายละเอียด ตามตารางที่ 11 องค์ประกอบนี้ประกอบด้วย LAN/ Wireless ภายในห้อง เครื่องออกกำลังกาย ร้านอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง มุมนั่งเล่น และเฟอร์นิเจอร์ เช่น ตู้เตียง โต๊ะเขียนหนังสือ เป็นต้น โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่ 2 ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 11 แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 2 “ด้านสวัสดิการภายในหอพัก”

ปัจจัย	Factor Loading	Mean	S.D.	ระดับความสำคัญ
LAN/ Wireless ภายในห้อง	0.614	4.59	0.74	มากที่สุด
เครื่องออกกำลังกาย	0.608	3.67	1.08	มาก
ร้านอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง	0.565	4.24	0.93	มากที่สุด
มูมั่งเล่น	0.562	3.79	1.03	มาก
เฟอร์นิเจอร์ เช่น ตู้ เตียง โต๊ะ เขียนหนังสือ เป็นต้น	0.523	4.44	0.77	มากที่สุด

องค์ประกอบที่ 3 “ด้านบริการเสริม” ประกอบด้วยปัจจัยทั้งหมด 3 ปัจจัย มีค่า Factor Loading ตั้งแต่ 0.611 – 0.655 มีค่า Eigenvalues เท่ากับ 2.794 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 9.013 โดยมีรายละเอียด ตามตารางที่ 12 องค์ประกอบนี้ประกอบด้วย ตู้ ATM ตู้เติมเงินมือถือ และตู้กดน้ำ โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่ 3 ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 12 แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 3 “ด้านบริการเสริม”

ปัจจัย	Factor Loading	Mean	S.D.	ระดับความสำคัญ
ตู้ ATM	0.655	4.48	0.75	มากที่สุด
ตู้เติมเงินมือถือ	0.630	4.11	1.04	มาก
ตู้กดน้ำ	0.611	4.07	0.94	มาก

องค์ประกอบที่ 4 “ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก” ประกอบด้วยปัจจัย 3 ปัจจัย มีค่า Factor Loading ตั้งแต่ 0.638 – 0.781 มีค่า Eigenvalues เท่ากับ 2.330 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7.516 องค์ประกอบนี้ประกอบด้วย ระบบการ์ดเข้า-ออก เครื่องปรับอากาศ และเครื่องทำน้ำอุ่น โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับองค์ประกอบนี้ในระดับมาก โดยมีรายละเอียดตามตารางที่ 13

ตารางที่ 13 แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 4 “ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก”

ปัจจัย	Factor Loading	Mean	S.D.	ระดับความสำคัญ
ระบบการ์ดเข้า-ออก	0.781	4.08	1.10	มาก
เครื่องปรับอากาศ	0.711	4.16	0.93	มาก
เครื่องทำน้ำอุ่น	0.638	3.82	1.09	มาก

องค์ประกอบที่ 5 “ด้านร้านค้า” ประกอบด้วย ปัจจัย 3 ปัจจัย มีค่า Factor Loading ตั้งแต่ 0.596 – 0.765 มีค่า Eigenvalues เท่ากับ 2.328 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7.511 โดยมีรายละเอียด ตามตารางที่ 14 องค์ประกอบนี้ ประกอบด้วย ร้านซักรีด ร้านเสริมสวย และร้านขายของชำ โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่ 5 ในระดับมากถึงมากที่สุด

ตารางที่ 14 แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 5 “ด้านร้านค้า”

ปัจจัย	Factor Loading	Mean	S.D.	ระดับความสำคัญ
ร้านซักรีด	0.765	3.99	0.92	มาก
ร้านเสริมสวย	0.751	3.59	1.13	มาก
ร้านขายของชำ	0.596	4.37	0.73	มากที่สุด

องค์ประกอบที่ 6 “ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ” ประกอบด้วยปัจจัยทั้งหมด 2 ปัจจัย มีค่า Factor Loading ตั้งแต่ 0.813 – 0.816 มีค่า Eigenvalues เท่ากับ 2.209 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7.125 โดยมีรายละเอียด ตามตารางที่ 15 องค์ประกอบนี้ประกอบด้วย ระเบียบห้อง และห้องน้ำในตัวห้อง โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่ 6 ในระดับมากที่สุด

ตารางที่ 15 แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 6 “ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ”

ปัจจัย	Factor Loading	Mean	S.D.	ระดับความสำคัญ
ระเบียบห้อง	0.816	4.48	0.82	มากที่สุด
ห้องน้ำในตัวห้อง	0.813	4.63	0.66	มากที่สุด

องค์ประกอบที่ 7 “ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง” ประกอบด้วยปัจจัยทั้งหมด 3 ปัจจัย มีค่า Factor Loading ตั้งแต่ 0.512 – 0.654 มีค่า Eigenvalues เท่ากับ 2.194 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 7.076 โดยมีรายละเอียด ตามตารางที่ 16 องค์ประกอบนี้ประกอบด้วย โทรศัพท์ภายในห้องส่วนตัว โตะสนุกเกอร์ และบริการโทรศัพท์สาธารณะ โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่ 7 ในระดับน้อยและมาก

ตารางที่ 16 แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 7 “ด้านการติดต่อสื่อสารและ
ความบันเทิง”

ปัจจัย	Factor Loading	Mean	S.D.	ระดับความสำคัญ
โทรศัพท์ภายในห้องส่วนตัว	0.654	3.69	1.26	มาก
โต๊ะสันทนาการ	0.633	2.53	1.36	น้อย
บริการโทรศัพท์สาธารณะ	0.512	3.63	1.27	มาก

องค์ประกอบที่ 8 “ด้านความอิสระ” ประกอบด้วยปัจจัยทั้งหมด 3 ปัจจัย มีค่า Factor Loading ตั้งแต่ 0.501 – 0.815 มีค่า Eigenvalues เท่ากับ 1.809 อธิบายความแปรปรวนได้ร้อยละ 5.835 โดยมีรายละเอียด ตามตารางที่ 17 องค์ประกอบนี้ประกอบด้วย หอพักรวม หอพักหญิงล้วน/ชายล้วน และหอพักเปิด 24 ชม. โดยผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับองค์ประกอบที่ 8 ในระดับปานกลางถึงมากที่สุด

ตารางที่ 17 แสดงปัจจัย และค่า Factor Loading ขององค์ประกอบที่ 8 “ความอิสระ”

ปัจจัย	Factor Loading	Mean	S.D.	ระดับความสำคัญ
หอพักรวม	0.815	3.19	1.33	ปานกลาง
หอพักหญิงล้วน/ชายล้วน	0.756	3.78	1.13	มาก
หอพักเปิด 24 ชม.	0.501	4.47	0.83	มากที่สุด

การทดสอบสมมติฐานระหว่างข้อมูลทั่วไปกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ
หอพักเอกชน

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การทดสอบสมมติฐานระหว่างข้อมูลทั่วไป อันประกอบไปด้วย เพศ คณะ ระดับชั้น
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยผู้ปกครอง คะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบัน
(เกรดเฉลี่ย) สถานภาพ และยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน กับองค์ประกอบทั้ง 8 องค์ประกอบที่วิเคราะห์
ได้ ใช้วิธีการแบบนอนพารามेटริกทั้งหมด ผลการทดสอบสมมติฐานแสดงได้ดังต่อไปนี้

การทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน

จากตารางที่ 18 การทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน โดยการทดสอบด้วยวิธี Mann-Whitney พบว่า ปัจจัยด้าน “เพศ” ไม่ส่งผลต่อองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ยกเว้นความอิสระซึ่งเพศชาย (Mean Ranks = 233.07) ให้ความสำคัญมากกว่าเพศหญิง (Mean Ranks = 159.59) รายละเอียดการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี Mann-Whitney แสดงตามตารางที่ 18

ตารางที่ 18 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างเพศกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Mann-Whitney

องค์ประกอบ	ชาย	หญิง	Mann-Whitney	Sig.
	Mean Ranks	Mean Ranks		
ด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก	186.95	176.73	11936.00	0.41
ด้านสวัสดิการภายในหอพัก	182.77	178.28	12341.00	0.72
ด้านบริการเสริม	176.00	180.80	12319.00	0.70
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน	182.13	178.52	12403.50	0.77
ด้านร้านค้า	164.05	185.24	11159.50	0.08
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	171.79	182.36	11911.00	0.38
ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง	192.24	174.77	11423.00	0.16
ด้านความอิสระ	233.07	159.59	7462.50	0.00

การทดสอบสมมติฐานระหว่างคณะกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน

จากตารางที่ 19 การทดสอบสมมติฐานระหว่างคณะกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชนด้วยวิธี Kruskal-Wallis พบว่า ปัจจัยด้าน “คณะ” ไม่ส่งผลต่อองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 รายละเอียดการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี Kruskal-Wallis แสดงตามตารางที่ 19

ตารางที่ 19 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างคณะกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis

องค์ประกอบ	MNS	ICT	ASAT	Kruskal-Wallis	Sig.
	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks		
ด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก	169.45	193.22	199.63	5.948	0.06
ด้านสวัสดิการภายในหอพัก	177.85	167.17	194.95	2.525	0.28
ด้านบริการเสริม	174.66	178.46	195.56	2.247	0.33
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน	185.48	157.11	179.38	3.616	0.16
ด้านร้านค้า	176.97	196.11	173.60	1.929	0.38
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	175.28	166.18	203.86	5.513	0.06
ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง	183.10	153.15	190.15	4.930	0.09
ด้านความอิสระ	180.00	178.55	178.72	0.014	0.99

การทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับชั้นกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน

จากตารางที่ 20 การทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับชั้นกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชนด้วยวิธี Kruskal-Wallis พบว่า ระดับชั้นปีที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับด้านบริการเสริม (Sig. = 0.03) ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง (Sig. = 0.01) แตกต่างกัน แต่ให้ความสำคัญกับด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก ด้านสวัสดิการภายในหอพัก ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ด้านร้านค้า ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และด้านความอิสระไม่แตกต่างกัน โดยด้านบริการเสริม นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 (Mean Ranks = 195.45) จะให้ความสำคัญมากที่สุด และนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 4 (Mean Ranks = 149.65) ให้ความสำคัญน้อยที่สุด ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง นักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 (Mean Ranks = 192.27) ให้ความสำคัญมากที่สุดและนักศึกษาที่อยู่ในระดับชั้นปีที่ 3 (Mean Ranks = 144.81) ให้ความสำคัญน้อยที่สุด รายละเอียดการสมมติฐานด้วยวิธี Kruskal-Wallis แสดงตามตารางที่ 20 การทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านบริการเสริม แสดงได้ดังตารางที่ 21 และการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง แสดงได้ดังตารางที่ 22

ตารางที่ 20 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างระดับชั้นกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis

องค์ประกอบ	ปีที่ 1	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4	Kruskal -Wallis	Sig.
	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks		
ด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก	183.04	179.27	170.40	180.31	0.627	0.89
ด้านสวัสดิการภายในหอพัก	181.48	178.07	170.16	188.00	0.874	0.83
ด้านบริการเสริม	195.45	180.06	163.30	149.65	8.919	0.03
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน	172.13	187.32	176.34	188.14	1.758	0.62
ด้านร้านค้า	191.44	182.60	148.14	174.41	7.529	0.06
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	175.30	178.13	181.27	193.10	1.135	0.77
ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง	192.27	188.28	144.81	163.26	10.687	0.01
ด้านความอิสระ	175.53	185.31	186.56	170.01	1.227	0.75

ตารางที่ 21 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านบริการเสริม ด้วยวิธี Mann-Whitney

ระดับชั้น	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4
ปีที่ 1	7117.000	3403.500*	2609.000
ปีที่ 2		2840.500	2130.500
ปีที่ 3			1267.500

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 22 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง ด้วยวิธี Mann-Whitney

ระดับชั้น	ปีที่ 2	ปีที่ 3	ปีที่ 4
ปีที่ 1	7628.500	3055.000*	2907.000
ปีที่ 2		2395.000	2207.500
ปีที่ 3			1238.000

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

การทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน

จากตารางที่ 23 การทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน พบว่า รายได้เฉลี่ยต่อเดือนที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน (Sig. = 0.02) และองค์ประกอบด้านความอิสระ (Sig. = 0.03) แตกต่างกัน แต่ให้ความสำคัญกับด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก ด้านสวัสดิการภายในหอพัก ด้านบริการเสริม ด้านร้านค้า ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิงไม่แตกต่างกัน โดยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ผู้ที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ นักศึกษาที่มีรายได้อยู่ในช่วง 5,001-6,000 บาท (Mean Ranks = 204.02) ส่วนด้านความอิสระ ผู้ที่ให้ความสำคัญมากที่สุด คือ นักศึกษาที่มีรายได้อยู่ในช่วง 4,001-5,000 บาท (Mean Ranks = 195.67) รายละเอียดการสมมติฐานด้วยวิธี Kruskal-Wallis แสดงตามตารางที่ 23 การทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน แสดงได้ดังตารางที่ 24 และการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านความอิสระ แสดงได้ดังตารางที่ 25

ตารางที่ 23 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้เฉลี่ยต่อเดือนกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis

องค์ประกอบ	ไม่เกิน 3,000 บาท	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001-6,000 บาท	6,000 บาทขึ้นไป	Kruskal- Wallis	Sig.
	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks		
ด้านบุคลากรและการบริหารห้องพัก	213.03	172.12	184.25	165.63	162.08	9.099	0.06
ด้านสวัสดิการภายในห้องพัก	188.11	179.80	189.83	147.71	177.37	5.688	0.22
ด้านบริการเสริม	200.51	177.82	186.84	159.79	164.57	5.718	0.22
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน	161.51	157.39	192.65	204.02	192.31	11.374	0.02
ด้านร้านค้า	195.66	168.27	178.33	188.74	177.74	2.931	0.57
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	192.67	177.84	176.50	165.48	185.69	2.109	0.72
ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง	186.76	188.90	179.07	140.74	187.41	7.743	0.10
ด้านความอิสระ	141.65	180.50	195.67	174.71	189.91	10.665	0.03

ตารางที่ 24 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ด้วยวิธี Mann-Whitney

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001-6,000 บาท	6,000 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 3,000 บาท	2733.500	2357.000	978.000	1359.000
3,001-4,000 บาท		3930.000	1628.000*	2281.500*
4,001-5,000 บาท			2112.000	2927.500
5,001-6,000 บาท				1221.000

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 25 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านความอิสระ ด้วยวิธี Mann-Whitney

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน	3,001-4,000 บาท	4,001-5,000 บาท	5,001-6,000 บาท	6,000 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 3,000 บาท	2132.000	1975.000*	1023.500	1206.000*
3,001-4,000 บาท		4506.000	2115.500	2681.500
4,001-5,000 บาท			2010.000	2854.000
5,001-6,000 บาท				1205.000

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

การทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพผู้ปกครองกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ หอพักเอกชน

จากตารางที่ 26 การทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพผู้ปกครองกับองค์ประกอบปัจจัย พบว่า อาชีพผู้ปกครองที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านบริการเสริม (Sig. = 0.04) และองค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน (Sig. = 0.02) แตกต่างกัน แต่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก ด้านสวัสดิการภายในหอพัก ด้านร้านค้า ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง และด้านความอิสระไม่แตกต่างกัน โดยในด้านบริการเสริม อาชีพผู้ปกครองคือ อาชีพเกษตรกร (Mean Ranks = 203.38) จะให้ความสำคัญมากที่สุด ส่วนในด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน อาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจ (Mean Ranks = 201.57) จะให้ความสำคัญมากที่สุด รายละเอียดการสมมติฐานด้วยวิธี Kruskal-Wallis แสดงตามตารางที่ 26 การทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านบริการเสริม แสดงได้ดังตารางที่ 27 และการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก แสดงได้ดังตารางที่ 28

ตารางที่ 26 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างอาชีพผู้ปกครองกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis

องค์ประกอบ	รับราชการ /รัฐวิสาหกิจ	ค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้าง	อื่นๆ	Kruskal- Wallis	Sig.
	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks		
ด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก	179.23	180.27	177.45	176.87	198.23	0.432	0.98
ด้านสวัสดิการภายในหอพัก	187.86	178.15	175.95	165.20	215.23	3.315	0.51
ด้านบริการเสริม	193.01	158.16	203.38	177.87	191.50	10.144	0.04
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน	201.57	182.16	162.22	149.52	194.55	12.084	0.02
ด้านร้านค้า	182.54	169.07	194.60	178.65	203.55	3.100	0.54
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	180.84	181.69	194.44	158.59	192.55	4.057	0.40
ด้านการติดต่อสื่อสารและความ บันเทิง	172.58	172.63	204.93	173.70	237.77	7.861	0.10
ด้านความอิสระ	193.55	179.94	162.44	166.18	198.45	4.786	0.31

ตารางที่ 27 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านการบริการเสริม ด้วยวิธี Mann-Whitney

อาชีพ	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้าง	อื่นๆ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5335.500*	2559.500	3062.000	565.500
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว		2460.500**	3570.000	561.500
เกษตรกร			1423.500	270.500
รับจ้าง				324.000

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 28 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวก ด้วยวิธี Mann-Whitney

อาชีพ	ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว	เกษตรกร	รับจ้าง	อื่นๆ
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	5860.000	2138.000*	2412.000**	555.500
ค้าขาย/ธุรกิจส่วนตัว		2893.000	3280.500*	648.500
เกษตรกร			1535.000	233.500
รับจ้าง				261.500

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

การทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้ผู้ประกอบการกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน

จากตารางที่ 29 การทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้ผู้ประกอบการกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชนพบว่า รายได้ผู้ประกอบการที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก (Sig. 0.01) ด้านสวัสดิการภายในหอพัก (Sig. = 0.00) ด้านบริการเสริม (Sig. = 0.00) ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน (Sig. = 0.04) ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง (Sig. = 0.01) ด้านความอิสระ (Sig. = 0.03) แตกต่างกัน แต่ให้ความสำคัญกับด้านร้านค้าและด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่แตกต่างกัน โดยด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก รายได้ผู้ประกอบการอยู่ในช่วงไม่เกิน 10,000 บาท (Mean Ranks = 207.1987) จะให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านสวัสดิการภายในหอพัก (Mean Ranks = 206.03) และด้านบริการเสริม (Mean Ranks = 205.68) รายได้ผู้ประกอบการอยู่ในช่วง 20,001 - 30,000 บาท จะให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน รายได้ผู้ประกอบการอยู่ในช่วง 30,001 - 50,000 บาท (Mean Ranks = 193.59) จะให้ความสำคัญมากที่สุด ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง รายได้ผู้ประกอบการอยู่ในช่วง 20,001 - 30,000 บาท (Mean Ranks = 201.94) จะให้ความสำคัญมากที่สุด และด้านความอิสระ รายได้ผู้ประกอบการอยู่ในช่วง 50,000 บาทขึ้นไป (Mean Ranks = 193.27) จะให้ความสำคัญมากที่สุด รายละเอียดการทดสอบสมมติฐานด้วยวิธี Kruskal-Wallis แสดงตามตารางที่ 29 การทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก แสดงได้ดังตารางที่ 30 การทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสวัสดิการภายในหอพัก แสดงได้ดังตารางที่ 31 การทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านบริการเสริม แสดงได้ดังตารางที่ 32 การทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน แสดงได้ดังตารางที่ 33 การทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง แสดงได้ดังตารางที่ 34 และการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านความอิสระ แสดงได้ดังตารางที่ 35

ตารางที่ 29 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างรายได้ผู้ปกครองกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis

องค์ประกอบ	ไม่เกิน 10,000 บาท	10,001 - 20,000บาท	20,001 – 30,000บาท	30,001 - 50,000บาท	50,000 บาทขึ้นไป	Kruskal-Wallis	Sig
	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks		
ด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก	207.1987	180.72	195.28	174.33	147.78	13.072	0.0
ด้านสวัสดิการภายในหอพัก	190.87	184.95	206.03	171.98	144.38	15.894	0.0
ด้านบริการเสริม	194.37	179.30	205.68	181.45	138.40	18.932	0.0
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน	148.69	160.49	190.07	193.59	190.33	9.966	0.0
ด้านร้านค้า	180.82	173.56	200.14	183.85	156.16	7.845	0.1
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	188.57	179.59	192.99	177.01	160.65	4.597	0.3
ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง	195.04	187.96	201.94	165.23	150.28	13.282	0.0
ด้านความอิสระ	184.73	154.06	198.44	163.13	193.27	10.497	0.0

ตารางที่ 30 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านบุคลากรและการบริหารห้องพัก ด้วยวิธี Mann-Whitney

รายได้ผู้ปกครอง	10,001 - 20,000 บาท	20,001 - 30,000 บาท	30,001 - 50,000 บาท	50,000 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 10,000 บาท	1393.000	2030.000	1533.500	1257.000**
10,001 - 20,000 บาท		2764.000	2468.000	2122.000*
20,001 - 30,000 บาท			2937.000	2508.000**
30,001 - 50,000 บาท				2489.000

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 31 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสวัสดิการภายในห้องพักด้วยวิธี Mann-Whitney

รายได้ผู้ปกครอง	10,001 - 20,000 บาท	20,001 - 30,000 บาท	30,001 - 50,000 บาท	50,000 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 10,000 บาท	1629.500	1966.500	1645.000	1393.500*
10,001 - 20,000 บาท		2617.500	2421.500	1967.000**
20,001 - 30,000 บาท			2719.000	2242.000**
30,001 - 50,000 บาท				2512.000

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 32 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านบริการเสริม ด้วยวิธี Mann-Whitney

รายได้ผู้ปกครอง	10,001 - 20,000 บาท	20,001 - 30,000 บาท	30,001 - 50,000 บาท	50,000 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 10,000 บาท	1527.500	1984.500	1688.500	1298.500**
10,001 - 20,000 บาท		2566.500	2530.000	1980.500**
20,001 - 30,000 บาท			2838.500	2186.500**
30,001 - 50,000 บาท				2188.500**

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 33 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ด้วยวิธี Mann-Whitney

รายได้ผู้ปกครอง	10,001 - 20,000 บาท	20,001 - 30,000 บาท	30,001 - 50,000 บาท	50,000 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 10,000 บาท	1570.500	1666.000*	1361.000*	1463.500*
10,001 - 20,000 บาท		2542.000	2098.000*	2208.000
20,001 - 30,000 บาท			3247.000	3387.500
30,001 - 50,000 บาท				2849.500

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 34 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง ด้วยวิธี Mann-Whitney

รายได้ผู้ปกครอง	10,001 - 20,000 บาท	20,001 - 30,000 บาท	30,001 - 50,000 บาท	50,000 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 10,000 บาท	1613.500	2051.000	1535.000	1399.500*
10,001 - 20,000 บาท		2789.500	2253.000	2083.500*
20,001 - 30,000 บาท			2609.000*	2455.500**
30,001 - 50,000 บาท				2630.000

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 35 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านความอิสระ ด้วยวิธี Mann-Whitney

รายได้ผู้ปกครอง	10,001 - 20,000 บาท	20,001 - 30,000 บาท	30,001 - 50,000 บาท	50,000 บาทขึ้นไป
ไม่เกิน 10,000 บาท	1395.500	1996.500	1631.000	1801.000
10,001 - 20,000 บาท		2270.000**	2461.000	2088.500*
20,001 - 30,000 บาท			2639.500*	3307.500
30,001 - 50,000 บาท				2400.500

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

การทดสอบสมมติฐานระหว่างคะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบันกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน

ตารางที่ 36 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างคะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบันกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชนด้วยวิธี Kruskal-Wallis ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบันที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก (Sig. = 0.01) ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง (Sig. = 0.00) และด้านความอิสระ (Sig. = 0.04) แตกต่างกัน แต่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านสวัสดิการภายในหอพัก ด้านบริการเสริม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในร้านค้า และด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพไม่แตกต่างกัน โดยในด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก (Mean Ranks = 205.94) ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง (Mean Ranks = 211.14) และด้านความอิสระ (Mean Ranks = 202.81) นักศึกษาที่มีคะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบันอยู่ในเกณฑ์ที่ต่ำกว่า 2.50 จะให้ความสำคัญมากที่สุด และช่วงคะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบันอยู่ในเกณฑ์ 2.50 - 3.00 จะให้ความสำคัญน้อยที่สุด รายละเอียดการสมมติฐานด้วยวิธี Mann-Whitney แสดงตามตารางที่ 36 การทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก แสดงได้ดังตารางที่ 37 การทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง แสดงได้ดังตารางที่ 38 และการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านความอิสระ แสดงได้ดังตารางที่ 39

ตารางที่ 36 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างคะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบันกับองค์ประกอบ
ปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis

องค์ประกอบ	ต่ำกว่า 2.50	2.50 - 3.00	3.00 ขึ้นไป	Kruskal -Wallis	Sig.
	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks		
ด้านบุคลากรและการบริหารห้องพัก	205.94	167.77	172.79	8.528	0.01
ด้านสวัสดิการภายในห้องพัก	197.28	167.52	179.74	4.696	0.10
ด้านบริการเสริม	189.28	173.75	178.66	1.293	0.52
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน	200.79	172.50	171.25	5.484	0.06
ด้านร้านค้า	183.99	180.67	174.68	0.464	0.80
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	191.81	175.32	174.88	1.856	0.40
ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง	211.14	166.94	169.74	11.972	0.00
ด้านความอิสระ	202.81	170.69	171.79	6.486	0.04

ตารางที่ 37 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบด้านบุคลากรและการบริหารห้องพัก ด้วยวิธี
Mann-Whitney

คะแนนสะสมเฉลี่ย จนถึงปัจจุบัน	2.50 - 3.00	3.00 ขึ้นไป
ต่ำกว่า 2.50	5291.500**	4631.500*
2.50 - 3.00		8378.500

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 38 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง ด้วย
วิธี Mann-Whitney

คะแนนสะสมเฉลี่ย จนถึงปัจจุบัน	2.50 - 3.00	3.00 ขึ้นไป
ต่ำกว่า 2.50	5024.500**	4409.500**
2.50 - 3.00		8528.000

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 39 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านความอิสระ ด้วยวิธี Mann-Whitney

คะแนนสะสมเฉลี่ย จนถึงปัจจุบัน	2.50 - 3.00	3.00 ขึ้นไป
ต่ำกว่า 2.50	5455.000*	4761.500*
2.50 - 3.00		8630.500

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

การทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพัก
เอกชน

จากตารางที่ 40 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน พบว่า สถานภาพที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านความอิสระ (Sig. = 0.00) แตกต่างกัน แต่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก ด้านสวัสดิการภายในหอพัก ด้านบริการเสริม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ด้านร้านค้า ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิงไม่แตกต่างกัน โดยสถานภาพโสด (Mean Ranks = 233.07) จะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านความอิสระมากกว่าสถานภาพมีแฟน (Mean Ranks = 159.59) รายละเอียดการสมมติฐานด้วยวิธี Mann-Whitney แสดงตามตารางที่ 40

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ตารางที่ 40 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างสถานภาพกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Mann-Whitney

องค์ประกอบ	โสด	มีแฟน	Mann-Whitney	Sig.
	Mean Ranks	Mean Ranks		
ด้านบุคลากรและการบริหารห้องพัก	186.95	176.73	11936.00	0.41
ด้านสวัสดิการภายในห้องพัก	182.77	178.28	12341.00	0.72
ด้านบริการเสริม	176.00	180.80	12319.00	0.70
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน	182.13	178.52	12403.50	0.77
ด้านร้านค้า	164.05	185.24	11159.50	0.08
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	171.79	182.36	11911.00	0.38
ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง	192.24	174.77	11423.00	0.16
ด้านความอิสระ	233.07	159.59	7462.50	0.00

การทดสอบสมมติฐานระหว่างยานพาหนะที่ใช้ไปเรียนกับองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการห้องพักเอกชน

ตารางที่ 41 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างยานพาหนะที่ใช้ไปเรียนกับองค์ประกอบปัจจัยด้วยวิธี Kruskal-Wallis ผลการทดสอบ พบว่ายานพาหนะที่ใช้ไปเรียนที่แตกต่างกันให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน (Sig. = 0.02) ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Sig. = 0.00) และด้านความอิสระ (Sig. = 0.00) แตกต่างกัน แต่ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านบุคลากรและการบริหารห้องพัก ด้านสวัสดิการภายในห้องพัก ด้านบริการเสริม ด้านร้านค้า และด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิงไม่แตกต่างกัน โดยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน (Mean Ranks = 216.52) ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ (Mean Ranks = 236.77) และด้านความอิสระ (Mean Ranks = 232.64) ผู้ที่ใช้รถยนต์และรถมอเตอร์ไซค์ไปเรียนจะให้ความสำคัญมากที่สุด

ตารางที่ 41 แสดงการทดสอบสมมติฐานระหว่างยานพาหนะที่ใช้ไปเรียนกับองค์ประกอบปัจจัย ด้วยวิธี Kruskal-Wallis

องค์ประกอบ	รถยนต์และมอเตอร์ไซด์	จักรยาน	ไม่มี	Kruskal -Wallis	Sig.
	Mean Ranks	Mean Ranks	Mean Ranks		
ด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก	188.53	179.37	174.03	0.375	0.83
ด้านสวัสดิการภายในหอพัก	173.72	180.41	178.00	0.132	0.94
ด้านบริการเสริม	154.80	184.08	168.78	2.884	0.24
ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน	216.52	180.06	150.36	7.861	0.02
ด้านร้านค้า	202.48	178.13	171.87	1.892	0.39
ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ	236.77	176.39	158.59	12.269	0.00
ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง	208.92	176.97	174.46	2.866	0.24
ด้านความอิสระ	232.64	172.39	185.80	9.945	0.00

ตารางที่ 42 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ด้วยวิธี Mann-Whitney

ยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน	รถจักรยาน	ไม่มี
รถยนต์และมอเตอร์ไซด์	3543.500*	488.000*
รถจักรยาน		5347.500

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 43 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้วยวิธี Mann-Whitney

ยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน	รถจักรยาน	ไม่มี
รถยนต์และมอเตอร์ไซด์	2957.000**	426.500**
รถจักรยาน		5787.500

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ตารางที่ 44 แสดงการทดสอบรายคู่ขององค์ประกอบ ด้านความอิสระ ด้วยวิธี Mann-Whitney

ยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน	รถจักรยาน	ไม่มี
รถยนต์และมอเตอร์ไซด์	2972.500**	543.000*
รถจักรยาน		5957.000

* = Sig. < 0.05 ** = Sig. < 0.01

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน ของ นักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี พบว่า ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ คณะ ระดับชั้น รายได้เฉลี่ยต่อเดือน อาชีพผู้ปกครอง รายได้เฉลี่ยผู้ปกครอง คะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบัน(เกรดเฉลี่ย) สถานภาพ และยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการหอพักเอกชนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ผลการสอบถามนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี จำนวน 358 คน พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 261 คน คิดเป็นร้อยละ 72.91 เป็นนักศึกษาในคณะ วิทยาการจัดการจำนวน 226 คน คิดเป็นร้อยละ 63.13 กำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นปีที่ 1 จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 40.50 นักศึกษาส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนค่อนข้างสูง อยู่ในช่วง 4,001 - 5,000 บาท จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 28.21 อาชีพผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขาย/ ธุรกิจส่วนตัว จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 35.20 รายได้เฉลี่ยของผู้ปกครอง แสดงให้เห็นว่ามี รายได้ค่อนข้างสูง ซึ่งอยู่ในช่วง 30,001 - 50,000 บาท จำนวน 75 คน คิดเป็นร้อยละ 20.95 นักศึกษามีคะแนนสะสมเฉลี่ยจนถึงปัจจุบันมากที่สุด อยู่ในเกณฑ์ 2.50 - 3.00 จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 39.67 ส่วนมากสถานภาพโสด จำนวน 244 คน คิดเป็นร้อยละ 68.16 และมียานพาหนะที่ใช้ไปเรียนเป็นรถจักรยาน จำนวน 280 คน คิดเป็นร้อยละ 78.21

องค์ประกอบปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชนของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตเพชรบุรี

การวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการหอพักเอกชน มีปัจจัยทั้งหมด 31 ปัจจัย แบ่งออกเป็น 8 องค์ประกอบ ได้แก่ ด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก ด้านสวัสดิการภายในหอพัก ด้านบริการเสริม ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ด้านร้านค้า ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง และด้านความอิสระ โดยสรุปได้ดังต่อไปนี้

องค์ประกอบที่ 1 “ด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก” พบว่า นักศึกษากลุ่มนี้เลือกใช้บริการหอพักเอกชนเพราะ ด้านบุคลากรและการบริหารหอพักมีหน้าที่ดูแลนักศึกษาที่พักในหอพัก ประสานงานและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ด้วยเหตุผลที่ว่ามียามรักษาความปลอดภัย มีหน้าที่ดูแลระบบความปลอดภัยในหอพัก คอยดูแลสอดส่องความเรียบร้อยรอบๆบริเวณหอพัก และมีแม่บ้านทำความสะอาดภายในหอพัก ซึ่งในระดับความสำคัญมากที่สุด

องค์ประกอบที่ 2 “ด้านสวัสดิการภายในหอพัก” พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับสวัสดิการภายในหอพักในระดับความสำคัญ มากถึงมากที่สุด ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักศึกษาทุกคนต้องการสวัสดิการภายในหอพักด้วยกันทั้งนั้น เพราะสวัสดิการเหล่านั้นให้บริการและสวัสดิการพื้นฐานที่จำเป็นสำหรับนักศึกษา เพื่อช่วยอำนวยความสะดวกในชีวิตประจำวัน

องค์ประกอบที่ 3 “ด้านบริการเสริม” พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับบริการเสริมเพื่อความสะดวกรวดเร็วและปลอดภัย ด้วยเหตุผลที่ว่าการมีตู้ ATM ติดตั้งอยู่ภายในหอพัก ทำให้ไม่ต้องเดินทางไปใช้บริการที่อื่น ซึ่งอาจจะเกิดอันตรายจากขโมยได้

องค์ประกอบที่ 4 “ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน” พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน ในระดับความสำคัญ มาก เพราะจะได้รับความสะดวกปลอดภัยและความสุขสบาย ด้วยระบบการ์ดเข้า-ออก เครื่องปรับอากาศ และเครื่องทำน้ำอุ่น

องค์ประกอบที่ 5 “ด้านร้านค้า” พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับสวัสดิการร้านค้า ในระดับความสำคัญ มากที่สุด ในปัจจัยร้านขายของชำ ซึ่งร้านค้านั้นได้จัดสิ่งอำนวยความสะดวกแก่นักศึกษาที่มีความจำเป็นจะต้องซื้อของใช้ต่างๆ

องค์ประกอบที่ 6 “ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ” พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับสภาพแวดล้อมทางกายภาพ สภาพการณ์ที่เกี่ยวกับอาคาร สภาพห้องนอน ด้วยเหตุที่ว่ามีระเบียบห้อง และมีห้องน้ำในตัว เพื่ออำนวยความสะดวกในการพักอาศัยของนักศึกษา

องค์ประกอบที่ 7 “ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง” พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง ในระดับความสำคัญ มาก แต่ในปัจจัยโต๊ะสนุ๊กเกอร์ นักศึกษาให้ความสำคัญในระดับ น้อย สาเหตุอาจเป็นเพราะกีฬาสนุ๊กเกอร์ไม่ได้รับความนิยมในหมู่นักศึกษาส่วนใหญ่ และอีกเหตุผลหนึ่งก็คือ ภายในมหาวิทยาลัยมีสนามกีฬา และอุปกรณ์กีฬาอื่นๆที่น่าสนใจและได้รับความนิยมมากกว่า

องค์ประกอบที่ 8 “ด้านความอิสระ” พบว่า นักศึกษาให้ความสำคัญกับความอิสระ ในระดับความสำคัญมากที่สุด ด้วยเหตุเพราะหอพักเปิด 24 ชม. สามารถเข้า-ออกหอพักได้ตลอดเวลา ซึ่งเป็นสิ่งที่หอพักของสถาบันจำกัดในเรื่องของเวลา เปิด-ปิดหอพักเป็นเวลา ทำให้นักศึกษาไม่สะดวกในการดำเนินชีวิตในเวลาที่หอพักปิด

การทดสอบสมมติฐานเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปและองค์ประกอบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกใช้บริการ หอพักเอกชน

การทดสอบสมมติฐานเรื่องเพศ พบว่า เพศชายให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านความอิสระมากกว่าเพศหญิง อาจเป็นเพราะ เพศชายมีความต้องการที่จะเรียนรู้สิ่งใหม่ๆ อยากรู้ อยากรู้อยากเห็น ไม่ต้องการอยู่ภายในขอบเขตที่กำหนด โดยเฉพาะกฎระเบียบข้อบังคับ หรือกฎเกณฑ์ที่กำหนดไว้ให้ปฏิบัติตาม

การทดสอบสมมติฐานเรื่องคณะ พบว่า ทุกคณะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบต่างๆ ไม่แตกต่างกันในระดับนัยสำคัญ 0.05 แสดงว่าคณะไม่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจของนักศึกษา

การทดสอบสมมติฐานเรื่องระดับชั้น พบว่า นักศึกษาระดับชั้นปีที่ 1 ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านบริการเสริม และด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง มากที่สุด อาจเป็นเพราะ นักศึกษานี้อาจใหม่มีความต้องการความสะดวกในการใช้บริการ เป็นเหมือนบุคคลซึ่งเพิ่งย้ายที่อยู่อาศัย จึงต้องการความสะดวกสบายเป็นพิเศษ

การทดสอบสมมติฐานเรื่องรายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่านักศึกษาที่รายได้สูงให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายใน เป็นเพราะ มีกำลังซื้อเพื่อแลกกับความสบาย เนื่องจากชีวิตความเป็นอยู่เดิมใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย เมื่อได้มาอยู่หอพักก็มีความต้องการความสบายด้วยเช่นกัน ส่วนนักศึกษาที่รายได้อยู่ในระดับปานกลางให้ความสำคัญกับด้านความอิสระในระดับที่มาก อาจเป็นเพราะ มีความต้องการที่จะใช้ชีวิตตามอัธยาศัย ไม่ต้องการกฎระเบียบต่างๆและการควบคุม

การทดสอบสมมติฐานเรื่องอาชีพผู้ปกครอง พบว่า นักศึกษาที่มีผู้ปกครองประกอบอาชีพเกษตรกรรมให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านบริการเสริมมากที่สุด เพราะ ส่วนนักศึกษาที่มีผู้ปกครองที่ประกอบอาชีพรับราชการ/รัฐวิสาหกิจให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านสิ่งอำนวยความสะดวกภายในมากที่สุด

การทดสอบสมมติฐานเรื่องรายได้เฉลี่ยผู้ปกครอง พบว่า รายได้เฉลี่ยผู้ปกครองยิ่งน้อย ยิ่งให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก เพราะมีความสนใจในเรื่องของเจ้าหน้าที่ดูแลนักศึกษาในหอพัก คอยประสานงานและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา ดูแลระบบความปลอดภัยในหอพัก คอยดูแลสอดส่องความเรียบร้อยรอบๆบริเวณหอพัก รายได้เฉลี่ยผู้ปกครองยิ่งสูง ยิ่งให้ความสำคัญกับด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกภายใน เพราะ เป็นห่วงในความสะดวกสบายของลูกหลาน รายได้เฉลี่ยผู้ปกครองในระดับปานกลางให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านสวัสดิการภายในหอพัก ด้านบริการเสริม ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง และด้านความอิสระ เพราะมีความสนใจในความสะดวกสบาย ความสนุกสนาน และความเป็นส่วนตัว

การทดสอบสมมติฐานเรื่องคะแนนสะสมจนถึงปัจจุบัน พบว่า นักศึกษาที่มีคะแนนสะสมในระดับต่ำให้ความสำคัญกับด้านบุคลากรและการบริหารหอพัก ด้านการติดต่อสื่อสารและความบันเทิง และด้านความอิสระในระดับมากที่สุด

การทดสอบสมมติฐานเรื่องสถานภาพ พบว่า นักศึกษาที่อยู่ในสถานภาพโสดจะให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านความอิสระมากกว่าสถานภาพมีแฟน อาจเป็นเพราะผู้ที่อยู่ในสถานภาพโสด ต้องการความเป็นตัวของตัวเอง จะไปไหนหรือจะเข้า-ออกหอพักเวลาใดก็ได้

การทดสอบสมมติฐานเรื่องยานพาหนะที่ใช้ไปเรียน พบว่า นักศึกษาที่มีรถยนต์และรถมอเตอร์ไซด์ให้ความสำคัญกับองค์ประกอบด้านสิ่งแวดล้อมความสะดวกภายใน ด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพ และด้านความอิสระในระดับที่มาก เพราะ มีความต้องการความเป็นส่วนตัว สามารถทำอะไรได้ตามอัธยาศัย

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ปัญหาที่พบในการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามหลายคนมักไม่ตอบคำถามตามความเป็นจริง เช่น ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามให้คนชายหญิงคู่หนึ่ง ซึ่งพิจารณาแล้วน่าจะเป็นแฟนกัน ผู้ชายตอบว่าสถานภาพมีแฟน แต่ผู้หญิงตอบว่าสถานภาพโสด เป็นต้น
2. การตั้งชื่อองค์ประกอบบางองค์ประกอบทำได้ยาก แม้ชื่อที่ตั้งไปก็ไม่ครอบคลุมปัจจัยที่วิเคราะห์ได้ทั้งหมด

ข้อเสนอแนะ

งานวิจัยเรื่องนี้สามารถปรับปรุงได้ด้วยการใช้เทคนิคสถิติขั้นสูง เช่น เทคนิคการจัดกลุ่ม และเทคนิคการจำแนก เป็นต้น นอกจากนี้ผู้วิจัยอื่นอาจทดลองเปลี่ยนตัวอย่าง เพื่อให้ได้องค์ความรู้ที่หลากหลายเกี่ยวกับการดำเนินธุรกิจหอพัก

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

บรรณานุกรม

- กุลชน ธนาพงศ์. ประโยชน์การบริการ. เอกสารการสอนชุดวิชาการบริหารงานบุคคล สาขา
วิทยาการจัดการ. พิมพ์ครั้งที่ 7. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช,
2530.
- ประเทือง เกาจี. การศึกษาปัญหาและความต้องการของนิสิตที่อยู่ประจำหอพักของวิทยาลัยวิชา
การศึกษาในส่วนภูมิภาค. ปรินญาณิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต วิทยาลัยวิชาการศึกษา
ประสานมิตร, 2517.
- พัคตร์พริ้ง เพ็ญรัตน์. “การสำรวจทัศนคติของนิสิตที่มีต่อการบริการของหอพักนิสิตหญิง.”
วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาการศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2518.
- พระราชบัญญัติหอพัก พ.ศ. 2507. ราชกิจจานุเบกษา หน้า 13 เล่มที่ 81 ตอนที่ 27 ลงวันที่ 21
มีนาคม 2507.
- มนตรี เข้มกลีกร. รายงานผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบของหอพักนักศึกษาสำหรับมหาวิทยาลัยใน
ประเทศไทย. กรุงเทพมหานคร: คณะสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล
สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย, 2542.
- มาณี ไชยธีรานุกูลศิริ. การสำรวจเบื้องต้นเกี่ยวกับหอพักเอกชน. กรุงเทพมหานคร: คณะ
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหิดล, 2544.
- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. งานบริหารงานด้านหอพัก นิสิตนักศึกษา : หลักการ ปัญหาและ
แนวทางปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ลำเนา ขจรศิลป์. หลักการกิจการนักศึกษา. กรุงเทพมหานคร: กองกิจการนิสิต มหาวิทยาลัย
เกษตรศาสตร์, 2525.
- Grimm, J. C. Residential Alternatives in Student Housing and Residential Life : A Handbook for
Professionals Committed to Student Development Goals. San Francisco: Jossey –
Bass Publishers, 1993.
- Yamane, T. Statistics; An Introduction Analysis, 3rd ed. New York: Harper and Row, Publishers,
Inc., 1973.

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – สกุล	นางสาววลีวัลย์ สุขวัฒนะวินากุล
ที่อยู่	303/32 ม.3 ต.มวกเหล็ก อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี 18180
E-mail	gift_wlw@hotmail.com
ประวัติการศึกษา	
พ.ศ. 2542	จบการศึกษาระดับชั้นประถมศึกษา จากโรงเรียนรุ่งอรุณวิทยา จังหวัดนครราชสีมา
พ.ศ. 2545	จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จากโรงเรียนจุฬาภรณ ราชวิทยาลัย ลพบุรี จังหวัดลพบุรี
พ.ศ. 2547	จบการศึกษาระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย จากโรงเรียนสระบุรี วิทยาคม จังหวัดสระบุรี
พ.ศ. 2551	กำลังศึกษาระดับปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ ธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี